

மாண்பும்

சிரியர்; டொமினிக்ஜீவா ஒக்டோபர் 1976

புதைப் படம்

இலக்ஷ்மியில்
யிகத் தரமான
புதைப் பட
நிபுணர்வளில்
ஒருவர்
திரு. வி. சுந்தரலிங்கம்
விவரது
பொறுது போக்கே
புதைப் படமெடுப்
பதுதான்.

அவரது
புதைப்
படமொன்றே
இங்கு
இடம் பெறுகின்றது
ஓர்
அண் குழந்தைகளு
மண்மகள்
வேஷமிட்டு
இந்தப் படம்
ஏடுக்கப்பட்டுள்ளது

எண் 75 சதம்

Phone : 531

Grams : "ENEMES"

N. M. Sultan Mohideen Hadjiar & Bro.

Dealers in : Fancy Goods, Presentation Articles,
Sundries, Stainless Steel Wares, Glass,
Enamel & Aluminium Wares.
Stationery Groceries, Oilmans etc. etc.

123,125,143, K.K.S. Road,
JAFFNA.

No. 2, New Market,
Hospital Road,
JAFFNA.

தீபாவளி திருநாளில்
அண்ணு கோப்பியை
அருந்தி மகிழுங்கள்

தொகையாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ள

அண்ணு கோப்பிக்கலை

4. நவீன எந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

“ஆகுதல் பாடுதல் இத்திரம் கவி
யார்தினீஸ் கலைகளில் - உள்ளனம்
அபெட்டெண்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஒன்றை கண்டு தூண்ணோர்,
ஒன்றை கண்டு தூண்ணோர்,

1976
இங்கிலாப்
102

பல்வெளிப்புவனு ஜெண்டு

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

முகவரி:

ஆசிரியர் பொன்னி ஜீவா
234-A கே.செ.எல் எந்
யாப்பானம்
(இலங்கை)

MALLIKAI

Editor: Dominic Jeeva
234A, K. S. Road,
JAFFNA,
Sri Lanka

மனக்கும் ‘மல்லிகை’
கனக் கூபர்,
கவிகள், கட்டுரை,
கருத்து,
ஏவராம் ஆக்கிரேயார்
தீர்த்துவம்
பொறுப்பும் அவரை

நாவல் நூற்றுண்டு இந்த ஆண்டு
தமிழ் நாவல் நூற்றுண்டுண் கடை சிப் பகுதிக்குக்
காலம் இப்பொழுது வந்துள்ளது.
இந்த ஒரு நூற்று ஆண் கூகளில் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் வளர்ந்துள்ளதைப் பார்க்கும்போது மலைப்பும் வீயப்புமாகத்தான் இருக்கின்றது.
ஒம் பொழுது தமிழ் இன்னும் விரல் குப்பும் முந்தைப் பருவத்திலேயே இருக்கின்றது என்ற உண்மை விளங்கும்.

நாவல்களின் சமீப ஆண்டுகளில் புதிய படைப்பு

மனக்கின்றது. புதிய புதிய இளம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த சிருஷ்டமாளர்கள் இந்த அணியில் கிருக்கின்ற வருகின்ற பதார்த்தம் உற்சாகத்தை ஊட்டுகின்றது. இந்த நாவல் நூற்றுண்டுப் பெறுமதி மிகக்காக நாம பயன்படுத்த வேண்டும். சொற்றுபொறி வகள், கருத்தரங்குகள், விமர்சனக் கூட்டங்கள் கொலத்து நாடு பூராவும் நாவல் வளர்க்கிக் கருதுக்கொள்ள நாம் கொண்டு சென்ற வேண்டும்.

மல்லிகையும் புச்சப்பார் இதழ் நாவல் தூற்றுண்டு விசேஷ திறப்பிதழாக வெளிவரும்.

— ஆசிரியர்

துர்ப்புகள்

திரு. செ. யோசனாதன் எழுதிய குறுநாவல் ‘காவியத்தின் மறுபக்கம்’ எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பக வெளியீடாகக் கூடிய சீக்கிரம் வர இருக்கின்றது.

கவிஞர் ஆகசி கந்தசாமியின் திருமணம் சமீபத்தில் அவரது ஊரான அல்வாயில் நடந்தேறியது.

விமரிசகர் திரு. கா. சிவத்தம்பி சமீபத்தில் சர்வதேச மாநாடைன்றில் கலந்து கொள்வதற்காக பின்லந்து சென்றுள்ளார்.

நடமாட முடியாத கனக. செந்திநாதனைக் கடந்த வாரம் பல எழுத்தாளர்கள்— ஏ. ஜே. கே., சாந்தன். யேசுராசா, செம்பியன் செல்வன்— அவரது ஊரான குரும்பசிட்டிக்குச் சென்று ஒருநாள் முழுவதும் தங்கி அளவளரவி வந்துள்ளனர், அவரது 60-வது பிறந்த விழா நவம்பர் 6-ல் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற இருக்கின்றது.

‘மேமன் கவி’யின் புதுக்கவிதைத் தொகுதியும், காவலூரின் சிறுக்கைத் தொகுதியும் சமீபத்தில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. அறிமுக விழா 24-10-76 ஞாயிறு யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் 5 மணிக்கு நடைபெறும்.

எழுத்தாளர் எஸ். பொ. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி சம்பந்தமாக எம். ஏ. செய்வதற்கான ஆரம்ப வேலைகளைச் செய்து வருகின்றார்.

சாலித்திய மண்டல தேசிய விழா இம் முறை நவம்பர் மாதம் அத்தனக்லையில் நடைபெற இருக்கின்றது.

காவலூர் ராசதுரையின் ‘பொன் மணி’ நாவல் சினிமாப் படமாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றது. சமீப நாட்களாக யாழ்ப்பா ஸத்தில் அதன் ‘குட்டிங்’ நடைபெற்று வருகின்றது.

இந்த ஆண்டு நாவல் நூற்றுண்டு. யாழ். வளரகம் நவம்பரில் கொண்டாடுகின்றது. நாவலாசிரியர் அசோகமித்திரன், விமர் சகர் கனகசபாபதி ஆகியோர் வருகை தரவுள்ளனர்.

5-10-76 ’லங்கா தீப’ சிங்கள நாளிதழில் மல்லிகையின் இலக்கியத் தொண்டைப் பாராட்டி முன்பக்கச் செய்தியொன்று பிரகரிக்கப்பட்டிருந்தது.

கௌரவம், கௌரவம் பெறுகின்றது.

பண்டித மணி. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழக ஆளுநர் சபை 'டாக்டர்' பட்டம் வழங்கிக் கொள்விக்க முனைந்து முடிவெடுத்ததையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடை கின்றோம், நாம்.

இதை எப்போவோ செய்திருக்க வேண்டும் ஆளுநர் சபை. இருந்தும் இப்பொழுது செய்ய முன் வந்திருப்பதை என்னி அந்த கவனிப்பின்மையை நாம் மறந்த விட முயலுகின்றோம்!

பழம் பெரும் இலக்கியங்களில் துறை போந்த பண்டித மணி அவர்கள், நாவலர் மரபு வழி வந்தவர். கந்தபுராண கலாசாரந் தான் நமது அடிப்படைக் கலாசார அமைப்பு என வாதிட்டு நிறு வியவர். ஈழத்துத் தனித்துவமான தேசிய இலக்கியம் வளர உழைத் தவர். பண்டிதர்களுக்கே இயல்பாக அமைந்த கொடுந் தமிழ் நடையைக் கைவிட்டு எனிய, இனிய, அழகு தமிழில் உரை நடை எழுதியவர். இவரது எழுத்து நடையைப் பல சிருஷ்டி எழுத்தா ளர்கள் பின்பற்றி வந்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பல கட்டங்களில் இதே ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் நாம் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்துள்ளதையும் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம். 'ககைமையாளர்களுக்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழக சென்ட் கலாநிதி ப் பட்டம் வழங்க வேண்டும்' எனக் குரல் கொடுத்திருந்தோம்:

தங்கள் தங்கள் துறைகளில் வாழ் நாள் பூராவையும் அர்ப்பணித்து உழைத்து வந்துள்ள வல்லுநர்களைக் கல்வியின் உயர்பீட அமைப்புக்கள் கொரவிக்கால் தான் நாடு அவர்களை மதிக்கும் எனவும் சொல்லி வந்துள்ளோம்.

இந்தத் தேவையின் நேரமைக் குரல் இன்று நடைமுறைக்கு வந்துள்ளதை என்னும்போது இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளே இதையிட்டுப் பெருமைப்படுகின்றனர்.

இத்துடன் முடிந்து விடக் கூடாது. படைப்பு இலக்கியப் பகுதியைச் சேர்ந்த முதிர்ந்த, ஆக்கத் துறையைச் சேர்ந்த தரமான வர்களுக்கும் வருங்காலத்தில் டாக்டர் பட்டம் அளித்து பட்டத்துக்கே ஒரு கொரவத்தைத் தேடித் தரவேண்டுமென ஆளுநர் சபையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்!

பூர்ஷுவா கலாசாரத்தின் ஆண்மீக நெருக்கடி

மூலம்: ஜி தியாகோநோவ்
தமிழில்: 'யாதவன்'

பூர்ஷுவா சமூகத்தில் மேன் மே மூழ் கடுமையாகி வரும் சமூக - பொருளாதார, அரசியல் சித்தாந்த நெருக்கடிகளின் தொடர்புடன் பூர்ஷுவா ஆண்மீக கலாசாரத்தின் வீழ்ச்சியும் நீடிப்பது முதலாளித்துவத்தின் பிரதான அம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

கடந்த பல வருடங்களாக 'நெருக்கடிகள்' என்ற பதம் பூர்ஷுவா பத்திரிகைகளில் அதி கமாக இடம் பெற்று வருகிறது. அத்துடன் கலாசாரத்தினதும் 'உயர்கலை'யினதும் உலகளா விய மறைவு குறித்தும், பொது வில் தார்மீகப் பெறுமதிகளின் வீழ்ச்சி குறித்தும் மேற்குலக சமூகவியலாளர்களும் தத்துவவி "லாளர்களும் அடிக்கடி கூறி வருகிறார்கள். இந்த வீழ்ச்சி நிச்சயமாக பூர்ஷுவா கலாசாரத்துக்குத்தான் ஏற்படும் என்பதை அவர்கள் ஏற்க மறுக்கி இருக்கன். பூர்ஷுவா கலாசாரத்தின் நெருக்கடிகள் இக் கலாசாரத்தைத் தோற்றுவித்த சமூகத் தின் சித்தாந்த அரசியல் சீர்குலைவுடன் பொருந்துவனவாயுள்ளன.

தலையாய முதலாளித்துவ நாடுகளின் சமகால கலாசாரநிலைபாடுகளைப் பரிசீலனை செய்யும்போது அதிலுள்ள ஒன்றுக்கொண்டு முரண்பட்ட தன்மைகளைக் கவனியாதிருக்க முடியாது. இவற்றில் சில தமது அம்மனத்தனங்களினால் மிக வெளிப்படையாகவே தெரிகின்றன. ஆயி

னும் இம் முரண்பாடுகளை அகற்றுவதற்கு இந் நாடுகளில் எந்தவிதப் பிரயத்தனங்களும் எடுக்கப்படுவதில்லை.

பிரமாண்டமான தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தையும் மனிதர்களது அண்டவெளிப் பயணத்தையும் கண்டுள்ள இந்த சகாப்தத்தில் வளர்ச்சிபெற்ற மேற்குலக நாடுகளில் கல்வியறிவற்ற ஆண்களும் பெண்களும் கோடிக்கணக்கில் இருக்கின்றனர் என்பதைக் கற்பனை செய்தும் பார்க்க முடியுமா? இது முற்றிலும் உண்மை. பிரான்ஸில் மட்டும் படிப்பற்றவர்கள் பல லட்சம் பேர். அமெரிக்கா, இத்தாலி மற்றும் இதர முதலாளித்துவ நாடுகளில் பல லட்சக் கணக்கானவர்களுக்கு வாசிச்சு வேதரியாது.

பூர்ஷுவா ஆண்மீக கலாசாரத்தின் உள் முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதென்பது சிரமம். அவை இக் கலாசாரத்தின் தனித்தனியான வெளிப்பாடுகளின் பின்னாலும் அதன் ஆரவாரவிளம்பர முகப்புகளின் பின்னாலும் மறைந்துள்ளன. இக் கலாசாரத்தின் நெருக்கடிகளின் சாரத்தை அதன் (கலாசாரத்தின்) எழுச்சி, வீழ்ச்சிகளுடனும் வெற்றி, தோல்விகளுடனும், நம்பிக்கைகள், அவலங்களுடனும் சேர்த்து சரியாக விளக்குவதானால் இன்று கூடத் தனது முக்கியத்துவத்தை இழக்காதிருக்கும் ஒரு கலாசாரம் குறித்து

வெளின்து கருத்தை இங்கு குறிப்பிடுவதவியம். பூர்ஷாவா உலகைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு தேசத்தின் தார்மீக வாழ்விலும் இரு வேறுபட்ட போக்குகள் உள்ளன என்று விடு. வெளின் இடைவிடாது கட்டிக் காட்டி னார். உழைக்கும் வர்க்கத்தின் வாழ்க்கையும் போராட்டமும் ஜனநாயக கலாசாரத்தை அல்லது அதன் மெய்யான கூறுகளை உயர்த்தும், அதே போல் பூர்ஷாவாக்களின் வாழ்க்கையும் ஆர்வங்களும் பிறபோக்குச் சீர்பிலுக் கலாசாரங்களையே உருவாக்கும் என்று வெளின் பகர்ந்தார்.

இந்த சகாப்தமானது பூர்ஷாவா ஆஸ்மீக கலாசாரத்தின் தன்னிகழவான வீழ்ச்சிக்குலச் சாட்சியாகவுள்ளது, இக் கலாசாரத்தின் நெருக்கடிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு நவீன போக்குகள் தலையெடுத்தன, இன்னமும் தலையெடுத்து வருகின்றன. பல வருடங்களாக நவீனத்துவம் என்பது பூர்ஷாவாக்களையின் பிரத்தியேகமானதொரு கலோகமாகவிருந்தது. இந்த நவீன போக்குகள் நானுவிதப் பட்டவையாக இருந்த போதி மூலம் வரலாற்றின் போக்கிலிருந்தும் காலத்தின் ஒட்டத்திலிருந்தும் மனிதனைத் தனிமை படுத்தி வைப்பதிலும் எதார்த்தத்தின் முரண்பாடுகளிலிருந்து அவளை விலக்கி வைப்பதிலும், அறியும் சக்தியைப் பகுப்பாய்வு செய்வதை நிராகரிப்பதிலும் அவை பொதுமைப் பட்டுள்ளன. இது பகுத்தறிவின்மை, இறைநிலை இணைவுப் பண்பு ஆசியவற்றால் தொடரப்படுகின்றது. எனவே பூர்ஷாவாக் கலையின் அசல் வெளிப்பாடுகளின் போக்குகளின் தன்மையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. கீழான உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்புவது,

காமக் களியாட்டங்கள், வன்முறை வேட்கைகள், படுமோசமான நம்பிக்கையினைம், இருங்கைத்திர்காலம், வாழ்க்கையின் அழிவும் அர்த்தமின்மையும் ஆகிய அதிதீவிர வெளிப்பாடுகளின் பின்னால் கான முடிகிறது. பூர்ஷாவா கலாசாரத்தின் நெருக்கடிகளிலிருந்து தோன்றிய நவீனத்துவப் போக்குகள், வரவாற்றின் வாய்ப்புக்களது கண்ணேட்டத்தில் ஒரு முட்டுக்கட்டடையான நிலையை அடைந்துள்ளன.

அன்மை ஆண்டுகளில் நவீனத்துவத்தின் அஸ்தமனம் குறித்து மேற்குலச் சிமர்சகர்கள் எழுதி வருகிறார்கள். இலக்கியம், கலை ஆகியவற்றின் ‘அன்மைக்காலப்’ போக்குகள் பல, தமது வழிகாட்டிகளை நிராகரிப்பதாகப் பற்றசாற்றுகின்றன. இன்று ‘நவீனத்துவத்தின் பிற்காலம்’ என்ற பதம் கூடத்தோன்றியுள்ளது. இதன் மூலம் பாரம்பரியங்களிற்றின் நவீனப்பாங்கிலிருந்து ‘அன்மைக்கால உணர்வுகளை’ப் பிரித்து வைக்கும் எத்தனிப்புகளும் நடைபெற்றன. ‘நவீனத்துவத்தின் பிற்காலக்’ கருத்தியலாளர் தமிழுடன் கொண்டு வந்தது என்ன? அவர்களது உணர்வுகளுக்கும் அந்த உணர்வுகளின் ஸ்தாலமான அர்த்தத்துக்குமிடையில் மிக மோசமான முராண் பாடு ஏற்கனவே தோன்றிவிட்டது. இதோ சில உதாரணங்கள்:

முதன் முதலில் இலக்கியத்திலும் கலையிலும் ‘பாலியல் புரட்சி’ விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது 1960-க்களின் மத்தியவெள்ள, அதற்கு முன்னரே இது தொடங்கப்பட்டு விட்டது. இக் கோட்பாடு மனிதனது ஒழுக்க நெறியின் விமோசனத்துக்கும் அவனது ஆஸ்மீக எழுச்சிக்கும் வழிகாட்டும் வகையில் மரபார்ந்த பூர்ஷாவா ஒழுக்க அடிப்படை

களின் மீது முதல் அதிர்ச்சித் தாக்குதலை ஏற்படுத்தும் என்று அன்னமைக்காலத் தீர்க்கதறிசிகள் நம்பினார். ‘பாலியல் விடுதலை’ என்ற சோகம் மக்களை, சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளிலிருந்து திசைதிருப்பக் கூடிய பலமிகக் கருவியென நிறுபிக்கப் பட்டுள்ளது; பூர்ஷாவா கலாசாரத்திலிருந்து இதற்கு நடைமுறையில் எந்தவித எதிர்ப்பும் தோன்ற வில்லை. இதற்கும் மேலாக ‘பாலியல் புரட்சி’ யானது ‘பொப் கலாசாரப்’ படைப்புக் களின் எழுச்சியில் இன்று மூழ் கடிக்கப்பட்டு வருகிறது. பாலியல் சாரந்தவை அதிர்ச்சித் தாக்குதலை ஏற்படுத்துவதில் தமது ஆற்றலையும் சிறப்பையும் இழந்து கொட்டிசைப் படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. கீழ்த்தர மான காமச் சுவைத் தயாரிப் புகள் இன்று தொடராக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன; எனினும் பாலியலையும் வன்முறையையும் பயன்படுத்தி அதிர்ச்சித் தாக்குதல் முறையை அறிமுகப்படுத்த முயன்ற ஏராளமான எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், திரைப்படத் துறையினர் இன்று இவற்றின் மூலம் சாதிக்கக்கூடியது ஒன்றுமில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்வதை இங்கு கூட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பப் புரட்சியினதும் தொழில் வளர்ச்சிப் பிற்கால சமூகத்தினதும் சகாப்தத்தில் ‘புதிய கலாசாரம்’ ஒன்றைத் தோற்றுவித்துள்ளதாகக் கூறும் நவீனத்துவப் பிற்காலக் கருத்தியலாளர்களது கூற்று ஆதாரமற்றது என்பதை வரலாற்று அனுபவங்களும் உலகப் புரட்சிகர நடைமுறையும் கடந்த சில ஆண்டுகளில் காட்டியுள்ளன. சில ‘புதிய’ அதித்தீர வலதுசாரிப் போக்குவடை குழுக்கள் பூர்ஷாவா கலாசா

ரத்தீன் சிதைபாடுகளின் மீது புதிய அழியியல் எதார்த்தத்தையும் ‘புதியவாழ்க்கைப் பாங்கையும் ஏற்படுத்த முயன்றனர்.’ ‘பூர்ஷாவா’ கலாசாரமும் பொதுவான கலாசாரமும் ஒன்றென்றும் ஒத்ததென்றும், எனவே பின்னையதை மொத்தமாக நிராகரிக்க வேண்டும் என்றும் இவர்கள் கோருகின்றனர். இது கலையில், பல நூற்றுண்டு களாக இலக்கியத்திலும் கலையினாலும் உற்பவிக்கப்பட்ட மனிதநேய பாரம்பரியத்தை நிராகரிக்க வையும் உலகின் கலைத்துவமிக்க பிரசித்தித்துவமுடு, மதிப்புயர்வு என்பனவற்றின் சகலமரபார்ந்த வடிவங்களைக் கைதுறக்குவதும் வழியிருக்கிறது. புதிய வடிவங்களைக் கூட்டுத்தனாகத் தேடுவதில் நவீனத்துவத்தின் பிற்காலக் கருத்தியலாளர்கள் தர்க்கரீதியான அழிவைக் கண்டனர் அல்லது நகைப்புக்குரிய வகையில் தம்மைத் தாழ்த்திக் கொண்டனர். ஆனால் நவீனத்துவத்தின் அழியியல் கோட்பாடுகளோ எதார்த்தத்தையும் மனிதனையும் இலக்கியம், கலைத் துறைகளிலிருந்து வேறுபடுத்துவதிலும், மனித குலத்தின் ஆன்மீகப் பெறுமதிகளை, ஸ்ட்சியங்களை, மதிப்படவுகளை சிர்குலைப்பதி அம் முன்னிற்கின்றன.

முதலாளித்துவ அமைப்பின் கூர்மையிக்க சமூக, தார்மீகப் பிரச்சினைகளுடன் இவற்றின் மோதுதல்கள், புதிய அதித்தீர்க்குழுக்கள் பலவற்றின் எதிர்பாலில் உள்ள வெறுமையை மட்டுமல்ல இவை மக்களினதும் முற்போக்குக் கலை, கலாசாரத்தினதும் மெய்யன் நலன்களுக்கு எதிராகவுமள்ளன என்பதும் கேவளி காட்டப்பட்டுள்ளன. ‘புதிய’ கலாசாரம் அல்லது ‘எதிர்க் கலாசாரம்’ என்பது அது முன்னர் கண்டனம் செய்த

பூர்ஷுவா கலாசாரத்தின் ஒரு பகுதியாக விரைவில் மாறியது கூடப் பெரும் புதிர்தான். நவீனத்துவ இசை, 'ரகசிய' திரைப் படங்கள், 'வக்கிர் நாட்கங்கள்' 'பரீட்சார்த்த' இலக்கியம், துள்ளாட்டக் கவிதைகள் இவையென்தும் ஒரு டெவிவிஷன் நிகழ்ச்சியாக, கலாசாரத் தொழிலின் ஒருபண்டமாக வெகுஜன சாதனங்களிலே மாற்றப் பட்டுள்ளன.

இந்த நவீனப் பாணிப் போக்கானது இன்று தனது, இலக்குகளை மீளாய்வு செய்வதாகத் தெரிகிறது. சில நவீனப் பாணியாளர்கள் தமது பகட்டுத்தனமான பரீட்சார்த்தங்களைக் கைதுறந்து விட்டு முதலாளித்துவம் முகம் கொடுத்துள்ள சமூகப் பிரச்சினைகள் பால் திரும்பியுள்ளனர். மறு புறத்தில் 'வெகுஜன கலாசார' மானது நவீனத்துவக் கலைக்கும் பயனிட்டாளர்களுக்கும் மத்தியிலான இடைவெளிக்குப் பாலமாயமெந்துள்ளது.

தூரதிருஷ்டமிக்க பூர்ஷுவா சமூகவியலாளர்கள், 'வெகுஜன கலாசார' மானது தனது வேற்றுமையற்ற ஒரே மாதிரியான நடத்தை விதிகளுடனும் ஒரே அச்சாகச் சிந்திக்கும் தன்மைகள், 'ரெடிமெட்' கவைகளுடனும் மக்களின் சிந்தனைகளின் மீது வலுவான, உக்கிரமான தாக்குதல் நடாத்துவது குறித்து நீண்டகாலமாக விசாரப்பட்டு வருகிறார்கள். உண்மையான கலைக்கும் அதன் முற்போக்கு மனோபாவத்துக்கும் 'வெகுஜன கலாசாரம்' பெரும் அச்சுறுத்தலாகவே அமைந்துள்ளது. அது பூர்ஷுவா வழிப்பட்ட வாழ்க்கையின் லட்சியங்களையும் அதன் போலித்தனமான கலாசாரப் பெறுமதிகளையும் மனிதன் மீது

தினீக்க முயல்கிறார்கள். இது உழைக்கும் வெகுஜன மக்களது பிரக்ஞை மீது ஆனும் வர்க்கம் கொண்டுள்ள ஒரு முகப்படுத்திய சித்தாந்த செல்வாக்கின் ஒரு வடிவமே. ஐந்நாயக சோஷலிஸ் கலாசாரத்தின் பாலான இதன் மனோபாவம் உக்கிரத் தன்மை மிக்கது; அது பிற்போக்குக் கருத்துக்களுக்கு வியாக்கியான மளிக்கிறது.

அதிர்ஷ்டவசமாக, மேற்குலக முதலாளித்துவ நாடுகளில் உள்ள வெகுஜனங்களுக்காக அங்கு மெய்யான, முற்போக்கு மிக்க, உண்மையில் ஐந்நாயக பூர்வமான கலாசாரம் நிலவி வருகிறது. அதன் பிரதிநிதிகள் சிக்கலான நிலைபாடுகளில் இருக்கிறது, பூர்ஷுவா கலாசார நிலைகளைப் பரப்பும் சக்தி மிக்க சாதனங்களுடன் போராடி வருகிறார்கள். அதே நேரத்தில் உலகின்தும் மனிதனினதும் அழைக, சமூகத்தில் அவனது உண்மையான இலக்கை மக்களின் கண்முன்னே காட்டுகிறார்கள். சமூக முரண்பாடுகளை அம்பலப்படுத்தும் அவர்கள் விடுதலை மனிதனேயம் ஆகியவற்றின் கருத்துக்களை வலியுறுத்தி வருகிறார்கள்.

உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் விரிந்து வரும் புரட்சிகரப் போக்குகள், பல்திறப்பட்ட கலாசார மாற்றங்களுடன் மிக நெருக்கமாக இணைத்துள்ளன. இது மேற்குலிலுள்ள சமகால கலாசாரத்துறை சார்ந்தவர்கள், தமது நிலைபாடுகளை மதிப்பிடுவதற்கு சாத்தியமளிக்கிறது; பூர்ஷுவா, அமைப்புக்கெதிரான எதிர்ப்பின் வடிவங்கள் இன்று பல்வேறு வெளிப்பாடுகளில் முற்போக்கு ஆய்வறிவாளர்களிடத்தில் பிரதிபலிக்கின்றன.

சோஷவில் நாடுகளின் கலா சார முன்னேற்றத்தினதும் முதலாளித்துவம் நாடுகளிலூள்ள முறபோக்கு ஜனநாயக கலாசாரத் தின் வெற்றிகரமான வளர்ச்சி யினதும் படைப்புவதத்தில் பார்க்கும்போது பூர்ஷுவா கலாசாரத்தின் சிரபிரிவானது மேலும் மோசமான வீழ்ச்சிக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. தமது கலாசார வளர்ச்சிக்கான புதிய மகத்தான தத்துவங்கள் பலவற்றை பூர்ஷுவா சித்தாந்த வாதிகள் அன்மை ஆண்டுகளில் முன்வைத் தனர். ஆனால் இதில் ஒன்றுவது இக் கலாசாரம் ஓர் உயிர்ப்புடைய அம்சங்கப் புதிய வாழ்வு சையை அமைப்பதற்கு உதவ வில்லை. அது கடந்து வந்த பாதை அதற்கு எதிர்காலமில்லை என்பதையே காட்டுகிறது.

சமகால பூர்ஷுவா கலாசாரம் தள்ளாடும் நிலையை அடைந்துவிட்டது என்று கூறுவது பொருந்தும். முதலாளித்துவ ஆனும் வர்க்கங்கள் இருக்கும்

வரை அது இக் கலாசாரத்துக்கு சாத்தியமான உதவிகளைத்தை யும் செய்யும். இது தொடர்பாக உழைக்கும் வெகுஜனங்களும் சிந்தனையில் செல்வாக்குச் செலுத்த வேண்டி, முதலாளித்துவம் தன்னிடமுள்ள சாதனங்களைத்தையும் பயன்படுத்துகிறது; மாறும் நிலைமைகளுக்கேற்பத் தன்னை அமைத்துக்கொள்கிறது. இதற்கும் மேலாக பூர்ஷுவா கலாசாரத்தின் சில 'சாதனங்களை' சோஷவில் நாடுகளது கலாசார வாழ்வில் பதிப்பிக்க இந்த முதலாளித்துவ ஆனும் வட்டாரங்கள் என்றும் நாட்டம் கொண்டுள்ளன. ஆனால் இத்தகைய முயற்சிகள் எவ்வும் பயன்றுப் போகவே செய்யும். முதலாளித்துவத்தின் பிறபோக்குக் கருத்துக்கள் என்னதான் 'நவீனப் போர்வை' யைக் கொண்டிருந்தாலும் அவைகளைப்பிடித்தப்பட்டு குப்பைகளுள் தூக்கியெறியப்படும் என்பது உறுதி. ★

சக்தி....

சிங்கள மூலம்: காமினி தஸ்நாயக

வாழ்வின் வசந்தத்தில்
இளமையிலே
வைக்கைறயிற் கதிர்பரப்பும்
பரித்திபோன்று
வலுவடன்
ஒளிவீசும்
காளையர் நாம்!

அண்ண பூமி காப்பதற்காய்
தீரமுடன் போராடிய
சான்றேரின் பாதையிலே
இருள் கிழித்து;

ஒளியேற்றி
துணிவுடனே
தொடர்ந்திடுவோம்
தோள் பிணைத்து.....!

வெல்வதற்கு புத்துலகம்
உடைத்தெறிவோம்
அடிமை வாழ்வை!

என்னமெல்லாம் ஈடேறும்
புத்துலகு பிறக்கும்போது
வெற்றியாளர் நாமேதான்!

தமிழில்: 'செந்தீரன்'

மல்லிகை 12-வது ஆண்டு மலர் பற்றி...

சில கருத்துக்கள்

என்னைக் கவர்ந்த முன்று கதைகள்

மல்லிகை 12-வது ஆண்டு இதழ் நறுமணம் வீசும் கதை மலராக விளங்கியது. ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொருவண்ணம். ஒவ்வொரு மணம். இலக்கியத் தேன் மாத்தி பெரிதும் இன்புற்றேன். எனினும் இவற்றுள் என்னைப் பெறிதும் கவர்ந்த முன்று கதைகள் பற்றி ஒரு குறிப்புறை தர விரும்புகிறேன்.

'தென்றலும் புயலும்' வரதர், 'உவர்த்தரையில் களைச் செடிகள் பூக்கின்றன' டொமினிக் ஜீவா, காலத்தின் கதவுகள்' ராஜ பூர்காந்தன், என்பன எ. ரீனக் கவர்ந்த முன்று கதைகளாம். இந்த ஆண்டில் இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் நான் படித்த கதைகளுள், உங்கைதமான தரத்தைப் பெற்றவை இக் கதைகள்!

இக்கால கட்டத்தில் சமூத்தில் வெளிவரும் கதைகள் கொள் கைப்பற்றுடையதாகவும், சமுதாயப் பராவை மிகுந்ததாகவும் இருக்கின்றன. இதனால் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் சமூக நிர்மாணப் பணியில் முன்னெப்பொழுதையும் விட அதி வேகமான போக்குடையவர்களாக விளங்குகிறார்கள். இலட்சிய பூர்வமான இவர்களது ராஜ நடை - நிச்சயம் பயண்பாடுள்ளதாக விளங்குவதோடு, அவர்களது சிறுஷ்டிகளுக்கு உன்னதமான இலக்கியத் தரம் ஒன்றையும் கொடுக்கின்றது. ஆனால் சில கதைகள் தனிப் பிரச்சாரத் தளமாகி, வெறும் எலும்புக் கூடாக - செழுமையற்று விளங்குவதையும் இங்கு குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். அதன் இலக்கியத்தன்மை குறைந்து. வேகமான பிரச்சாரத்தன்மை மேலோங்கி நிற்பதால் முக்கால்வாசிக் கதைகள் குப்புற விழுந்து விடுவின்றன;

நான் எடுத்துக் கொண்ட முன்று கதைகளின்றும் கதாம்சம், சிறுகதைக்கேடுயிரிய சாதாரண கருவாகத்தான் அமைந்துள்ளன; ஆனால் அவற்றில் விரவியுள்ள கலாம்சம் அவற்றை மகுடங்கள் ஆக்கிவிட்டன. சிலப்பதிகாரமும், சீவக சிந்தாமணியும், கம்பராமாயணமும் கூட பிரச்சார நோக்குடையனவேதான். அந்தப் பிரச்சாரத்திற்காகத்தான் அவை சிறந்த தயிழ்க் காப்பியங்களாக விளங்கவில்லை. ஆசிரியர்களின் தனித்துவத்திற்குமையால், அதில் நிரம்பியுள்ள கலாம்சமே அதனை யாவரும் போற்றும்படியாகச் செய்கின்றன;

பழம் பெரும் எழுத்தாளர் வரதரின் சிறுகதையொன்றை நீண்ட காலத்தின் பின் படித்தேன். மிகக் கச்சிதமானதொரு கதைக் கருவை தன் அனுபவத்தின் வழியாக அவர் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். மாறிவரும் சமுதாயத்தில் தயிழ் பெண்ணெருத்தியின் விசித்திரமான நடவடிக்கையினை இக்கதை சித்திரிக்கிறது. இந்த விசித்திரப் போக்கிற்கு அவள் கற்ற உயர் கல்வியும் அதன் குழ் நிலையும் காரணமாக அமைவதை ஆசிரியர் மிக அழகாகவும், நாகுக்காகவும் காட்டுகிறோம். சாவித்திரி ஒரு பணக்காரி, வெகுளித்

தனமான ஒரு பெண்: சிற்றப்பாவுக்கு முன்னாலேயே நரேன், ராஜா என்னும் பையன்களுடன் அவள் நடந்துகொள்ளும் பாங்கு எவ்வளவு புதுமையானது? பெண்களைத் தென்றல் என்றென்னி இருந்த சிற்றப்பா, ‘அல்ல இப்பொழுது அவர்கள் புயல். இந்தப் புயலுக்குக் கூட ஒரு கெம்பீரமும் அழகும் இருக்கத்தான் செய்கிறது’ என்பதை அவர் மன நிறைவோடு ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

மாறிவரும் புதிய சமுதாயத்தின் விசித்திரப் போக்கை சாவித் திரி மூலம் பிரத்தியட்சப் படுத்திக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். அவளது கள்ளன் கபடமற்ற வெகுளித்தனம் வாசிப்போர் மனதில் நிலைந்து அவன்பால் ஓர் இருக்க உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் அதே வேளை புதிய புயலைத் தாக்குப்பிடிக்க இயலாமல் தடுமாறும் சிற்றப்பாவினையும் நம் கண்முன் நிறுத்தி விடுகிறார்.

வரதர் போன்ற பெரும் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத்துறையை விட்டு முந்றாக ஒதுங்கிவிடக் கூடாது. பழைமக்கும் புதுமைக்கும் இடையில் நடைபெறும் மனப் போராட்டங்களை அவர்போன்றவர்களால்தான் சிறந்த சிருஷ்டி இலக்கியங்களாக வடித் தெடுக்க முடியும்.

‘வரத்தரையில் களைச்செடிகள் பூக்கின்றன’ என்னும் அர்த்த புஷ்டியான தலைப்பில் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா எழுதிய கதை மற்றோர் அனுபவ முத்திரையாகும். யாழ்ப்பாணத்துப் புகையிரத நிலையத்திற்கும் பஸ் நிலையத்திற்கும் இடையில் ‘புதுமையான’ தொழில் புரியும் நாகமுத்து போன்ற எத்தனையோ பேர், நம் மத்தியில் களைச் செடியின் பூக்களாக மனமேயோ, மவுசோ அற்றுக் கிடக்கின்றனர். சகவராபாத்தை ரெயில் நிலையத்தில் சந்தித்து, அவனை பஸ் நிலையத்தில் கார் ஒன்றில் ஏற்றிவிடுவது வரை, நாக முத்துவை ஒரு புதிராகவே ஆசிரியர் படைத்திருப்பது கதையை விறுவிறுப்பாக நடாத்திச் செல்ல உதவுகிறது. மறைந்துள்ள மர் மம் என்ன என்பதை வாசகர்கள் அறிய அவாவும் முறையில் ஆசிரியர் கதையை நடாத்திச் செல்லும் திறன் பாராட்டக்கூடியது: கார் முன்னேற்றில் இடமும் பிடித்துக் கொடுத்தபின்புதான் நாகமுத்து தன் விசுவ ருப்பத்தைக் காட்டுகிறான். ‘தம்பி! ஒரு போத்தலுக்குக் கணக்கா ஒரு சூபா முப்பது சதம் சில்லறை இருந்தால், தந்தால் நல்லது.....’ என்னும் போதுதான் நாகமுத்துவின் முகத்திரை விலகி நமக்கு ஒரு சிரிப்பும் உண்டாகின்றது. ஒரு அனுதாப பயழும் பிறக்கிறது. குடாராட்டு நிலைப் பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பின் சீரமிலையும், அச் சீர்க்குலைவின் இன்றைய பிரதி நிதியாக விளங்கும் நாகமுத்துவின் படைப்பும் ஒரு காலகட்ட சரித்திரத்தையே நமக்குக் காட்டுகிறது. வழித்துணையாக வந்து கேட்காமலே இத்தனை உதவியும் செய்த அவனது வினயம் நிறைந்த வேண்டுகோளை எப்படி மறுக்க முடியும். ஆசிரியருடைய ஸ்திதமான மொழிநடை கதைக்கு ஒரு உயிரோட்டத்தைக் கொடுக்கின்றது.

ராஜீ பூர்காந்தனின் ‘காலத்தின் கதவுகள்’ சாதிப் பிரச்சினைக் கதை என்னும்போது அதில் புதுமை ஒன்றுமில்லைத்தான், ஆனால் மாறிவரும் சமுதாயத்தின் வீறு கொண்ட போக்கின்முன், உடையார் போன்ற சாதிமான்கள் எல்லரும் அதனை ஜீரணித்துத்தான்

ஆகவேண்டும் என்பதை தத்ருபமாக சித்திரிப்பதில் மூர்காந்தன் வெற்றி பெறுகிறார்.

பணியேறித் தம்பன்றை மகர் தனக்கு இனங்கவில்லை என்பதற்காக திருஞ்மூர்வுக்கு வந்த அவனுடைய புதுப் பிடவையை உரிந்து அவமானப்படுத்திய சம்பவம் மிகவும் கொடுமையானது. இது ஒரு காலம். இன்றே இதே பெண்ணின் வயிற்றில் பிறந்த விக்னேஸ்வரனின் பேச்சுக்கு அப்பாஸ் போட்டு கதையடிக்கிறார் உடையார். சரியாகச் சொல்லப்போனால் இந்த மாற்றத்தை உடையாரால் இன்னும் புரிந்துகொள்ளவே முடியாது. உடையாரை தம்பனின் மகள் இனம் கண்டு கொள்கிறார். ஆனால் அவளை யார் என்றே உடையார் விளங்கவில்லை. விளங்கினால் அவர் தற்கொல்தான் செய்திருக்க வேண்டும். பாவம்! ஆம் காலத்தின் கதவுகள் திறந்துவிட்டன. பேதமில்லாத ஒரு சமுதாயம் உருவாகிவிட்டது. இது தவிர்க்கமுடியாதது:

இக்கதையில் உடையார் ஒர் உயிரோட்டமுள்ள பாத்திரமாக அனுதாபத்திற்குரிய ஒரு பழைமவாதியாக விளங்குகிறார். ஜெய விக்னேஸ்வரனை ஒரு மர்மப் பாத்திரமாக்கி, இறுதியில் அவனை பிரத்தியட்சப்படுத்திக் காட்டும் ஆசிரியருடைய கற்பனை வடிவம் குதைக்கு எடுப்பாக அமைகிறது. அவனை அவையத்து முந்தி இருக்கச் செய்த தாயையும், அவன் தன் காரில் ஏற்றித் தனக்குக் கிடைக்கும் மதிப்பையும் அந்தஸ்தையும் அவனும் கண்ணாக்கண்டு இதையும் பூரிக்கச் செய்த செயல். நம் உள்ளத்திலும் புல்லரிப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

இவ்வாறுன சிறப்பு — முத்திரைக் கதைகளை மல்லிகை ஆண்டு தோறும் தனது வெளியீடாகத் தொகுத்து வெளியிடவேண்டும் என்பது எனது ஆசை.

அ. ஸ்ட் அப்துஸ் ஸமது

எனது அபிப்பிராயம்

மல்லிகை பணிரண்டாவது ஆண்டு மலர் சமுத்துத் தற்கால இலக்கியப் பவனியைப் பரிந்துரைக்கின்றார். மல்லிகையில் (ஒரு தொகுதிக்குரிய) பத்துச் சிறுகதைகளை, கட்டுரைகளை, கவிதைகளை, துணுக்குச் செய்திகளைப் பார்த்ததான் திருப்பி ஏற்படுகின்றது. மலிவு விலையில் கண்தியான தாள்கள் கொண்ட ஒரு மலர் கிடைத்தமை மகிழ்ச்சிதான்.

ஆத்மார்த்த பூர்வமாக நான் நேசிக்கின்ற மார்க்கிஸ் — வெளி னிச்கோட்டபாட்டுப் பார்வையில் நேர்க்கோடு காட்டியவர் (மல்லிகையில் சிறுகதைகளைப் பொறுத்தமட்டில்) துரை - சுப்பிரமணியன் னேதான். அவருக்கு எனது நெஞ்சாழ்ந்த பாராட்டு. தெணியானும், மெல்லிய சிறு சங்கதிகள் கூட மிகப் பெரிய முதலாளித் துவ மோசடிகளாகி நிற்பதை உணர்த்தியுள்ளார். தெணியானின் நடையில் சிறுகதை நவீனத்துவம் மினிர்கின்றது. திரு. பொமினிக் தீவா மறைந்த ஒரு சமீபத்திய தலைமுறை பற்றியும், அதனிடையாக நகரப்புற நவீன மாற்றங்களையும் — நிகழ்வுகளையும் அச்

சொட்டாகத் தந்துள்ளார். இதை ஒரு வரலாற்றுச் சிறுக்கையாக மயங்கலாமா? மு. கண்காராஜன் நாயக்களைப்பற்றிய ஜீவகாருணியத் தில் தனித்து விட்டாரே! மனிதருக்கும் இத்தகைய கதிகள் நிகழ்ந்தன பற்றிய உண்மையைச் சொல்லத் தனிந்திருந்தால் அவரது சிறுக்கை பெறுமானத்திற்குரியதாகும்.

நீங்களை நம்பியின் கட்டுரையுடன் நான் உடன்பாடு கொள்ளுகின்றேன். நூலுருவம் பெற்றிடாத அகஸ்தியர் அவர்களின் ‘கோரங்கள் சரிகின்றன’ நாவலை தேர்வு செய்தது இவரது தொடர்பு கொண்ட இலக்கிய வாசினைச் சுவைப்பினை சரியான தெண் இனங்கான முடிகின்றது. அகஸ்தியரின் ‘எரிகோலும்’ டொனியிக் ஜீவாவின் ‘தன்னீரும் கண்ணீரும்’, டானியலின் ‘டானியல் சிறுக்கைகள்’ ஆதியன் பற்றிய பிற இலக்கியங்கள் இக் கட்டுரையில் அவகாசமாகச் சேர்த்திருக்கலாம். துரை. மனை கருண் அவர்கள் ஈழத்து இலக்கியங்களையே படிப்பவரில்லைப்போலத் தெரிகிறதே? தமிழகத்திலிருந்து வருகின்ற (பஞ்சம் பசியும் நாவலை விட, இதுவும் மீழாய்வுக்குரியது) இலக்கியங்களிலே ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களின் தரத்திற்கு நிகரானதாக ஒன்றைக் கூறமுடியுமா? இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சையாகத் தான் இருக்கும். துதி விமர்சனங்களை விட தூய்மையான சத்தியப் பூர்வை கொண்ட விமர்சனங்களே தேவை! சொக்கன் அவர்களைக் குறிப்பிடுகின்ற அளவிற்கு அவர் என்ன இலக்கியச் சாம்ராட்டனத்தோடு எழுதித் தள்ளுகின்றார்? சொக்கனின் ‘சிதா’ ஒன்றே ஒன்றுதானே! (‘செல்லும் வழி இருட்டு’ பழைய நாவல் நூலுருவம் பெற்றதாகும்) இப்போதும் சரியான வீறுடன் — ஒயாது ஒழியாது இலக்கிய முனைப்புடன் எழுதிக் கொண்டே இருப்பவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள்தான். அகஸ்தியர், டானியல், ஜீவா (மல்லிகை) போன்றேரை மனங்கொள்ளலாம். துரை. மனைகரனுக்கு ‘ரஜனி’ ஞாபகத்திற்கு வரவில்லையோ!

திரு. சண்முகதாஸ் அவர்களின் கட்டுரை, இலக்கியங்களில் நிலவரப் பேச்க மொழிபற்றிய அவதானிப்புக் கூறப்பட்டுள்ளது. முட்டையில் மயிர் பிடுங்கல்போல் சில குறிகள் காணப்பட்ட போதும் குடுமானவரை பரந்து நிற்கின்ற காரணங்கள் ஏற்பட்டைய தகவல்களாகின்றன. எனினும், திரு. சண்முகதாஸ் அவர்கள் சில இடங்களில் காட்டிய உதாரணக் கூறுகள் எந்தளவிற்கு நியர்யமானவை என்பது சந்தேகமானதாகும்: உதாரணத்திற்கு (டொனியிக் ஜீவா ‘தன்னீரும் கண்ணீரும்’) ‘டாக்குத்தரய்யா! என்னை ஒருமுறை அவரை — காயப்பட்டவரை பாக்கவிடுங்கள்’ இவற்றைப் பேச்சத் தமிழ் என்கிறோர். இது ஒரு சரியான அபிப்பிராயமாக என்னால் கொள்ளலுமிடயவில்லை.

‘டாக்குத்தரய்யா! என்னை ஒருக்கா காயம்பட்டவரைப் பாக்க விடுங்க’ இதுதான் சரியான பேச்க மொழியாக இருக்க முடியுமென நான் கருதுகின்றேன்.

ஆனாலும், இப்படிப் பிழைப்பதக் காரணம் கண்டவர் (டானியல் ‘வீராங்கணைகளில் ஒருத்தி’) ‘குட்டியம்மா, நீயும் தான்டிலா போடுகிறோய்?’ என்பதை இலக்கியத் தமிழ் பேசுவதாகவும் உதாரணங் கூறுகிறேரே! ‘போதாளிகள் காத்திருக்கின்றனர்!’ நாவலில்

பாத்திரங்களின் நினைவு ரீதியான வாக்கியங்களை ஆசிரியன் கூறுவதையும் பேச்க மொழியென மயங்குகின்றார். பாத்திரங்கள் நினைவு கூருகின்ற மொழி பேச்க மொழியாகத்தான் இருக்கும் என்பது சிலரது உத்தேசம். இது தவறு. உதாரணத்திற்கு; கனவுகள் கூட, வாழ்வு நிகழ்வின் நினைவு ரீதியான பிரதிபலிப்புகள் தான். எனினும் கணவுகள் அனைத்துமே நிஜவாழ்வின் பிரதிபலிப்பாக அப்படியே பூரணம் பெறுகின்றனவா? நினைவுகள் கலைச் செறிவுடைய கோடனையாக (அரச பாத்திரங்களாக, பேயாக, தேவதயாக) கணவுகளில் முகிழும். கணவுகளின்றி, வெறும் நினைவாகவும் ஒரு கண நேரத்தில் (ஒரு ஆங்கில திரைப்படத்காலலர்களைப் போல ஒருவித மயங்கு நிலையில்) ஒரு ஆண், ஒரு பெண்ணுடன் உடலுறவு செய்யும் வித்துவத்தில் திளைக்க முடியும். (இதையே நீண்ட விசாரணைப்படுத்தினால், நீண்ட கட்டுரையாகிவிடும்) எனவே, நினைவிற் மனத்தின் அசைவுகளுக்கேற்ப மொழியும் மனதுள் தொனிக்கும். எனினும், மனதின் நினைவு களை மொழித் தகுதியாக்க முனைதல் தவறு. ஏனெனில் மனதின் நிகழ்வுகள் ஒருவகை ஊமைத் திரைப்படம் போலாகும். கணதியான பதிவுகளை மனத்திரையில் மின்னல் கீற்றுக்களாக அனுமானிக்கின்றபோது, மொழித் தேடலுக்குச் சந்தர்ப்பமற்றுப் போகின்றது.

திரு. கைலாஸ் அவர்களின் கட்டுரையை ஆண்டு மலரில் எதிர்பார்த்து ஏமாத்தேன். மல்லிகைக்குள்ளது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

பொன். பொன்றாசா

சில கடிதங்கள்

'மல்லிகை' 100-வது இதழ் படிக்கக் கிடைத்தது.

அ. சண்முகதாஸ், சபா. ஜெயராசா, கா. சிவத்தும்பி, துரைமனோகரன் போன்றவர்களது கட்டுரைக் கருத்துக்களைத் தீவிக்கி யச் சுவைஞர்களோடு, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் பயன் விக்கும் வகையில் அமைந்திருந்தன. குறிப்பாக அ. சண்முகதாஸ் அவர்களது கட்டுரையும், அதன் விளக்கங்களும் வளர்ந்த இலக்கியப் படைப்பாளர்களுக்கும், வளர்ந்து வருகின்ற வளர்த் துடிக்கின்ற படைப்பாளர்களுக்கும் படி பி ஜெ ஊட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

சபா ஜெயராசா சொல்லி இருப்பதற்கிணங்க, கைலாசபதி, நுஃமான், சண்முகம், சிவலிங்கம் போன்றோர் தங்களது கவனங்களை புதுக்கவிடையில் பக்கம் திசைதிருப்பி தீர்வுகாண முயல்வது பிரயோசனமளிக்கும் முயற்சியாக அமையும். எச். எம். பி. முஹிதீன் வளர்த்து வருகின்ற 'வசனங்கள்' கவனிதகளா? புதுக்கவிடைகளா? இரண்டுமே இல்லாத வேணுக்களை? என்ற சந்தேகங்களும் இருந்து வருவதினை இது தொடர்பான ஆய்வுகாண முயல்பவர்கள் அவதானித்துக் கொள்வது நல்லது.

நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் இலக்கியக் கெழுமை நிறைந்த கழை ஒன்றைப் படித்த நிறைவைத் தரும் வரதரது சிறுகழை;

வரதராஜன், அகிலன் போன்றவர்களை நாவலீஸ் படிந்த உணர்வையும் உண்டுபண்ணுகிறது.

‘நீங்கள் பேசிற பாஸை இங்கிலீஷ்தானே..... உங்கை தவி இங்கிலீஷ் நாடு வெனுமென்டு ஒருதரும் பறையக் காணல்ல...’ போன்ற வசனங்களைத் தாங்கியுள்ள ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்று கதை மன்மனம் நிறைந்ததும், படிப்பினை தரக்கூடியதுமாக அமைந்திருக்கிறது.

‘இரு கிராமத்துப் பாடசாலை’ கதையைப் படிக்கின்ற நகர்ப் புற வாத்திமாரும் ஏனையவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டாலும், இன்று கூட கிராமங்களில் நடைமுறையிலுள்ள உண்மைச் சம்பவங்களின் கோர்வையாக இருக்கிறது செங்கை ஆழியாளின் கதை.

தென் மாகாணமானாலும் சரி, கிழக்கு மாகாணமானாலும் சரி திக்குவல்லை - கமாவின் கதையில் வரும் கதீஜத்துல் குப்ரா பாத்தி ரமும், ஏனைய பாத்திரங்களின் நிகழ்வுகளும் அனேகமாக (தீக்த வல்லை கமால் குறிப்பிட்டுள்ள பிரச்சினையுள்ள) ‘மையத்து’ வீடு களில் நடைமுறைப்படுவதுண்டு. அநேகம் பேர் கதீஜத்துல் குப்ராவைப் போன்று மறுப்புத் தெரிவிப்பதுண்டு. திக்குவல்லை கமால் இதைப் போய் பெரிது படுத்தி கதீஜத்துல் குப்ராவை ‘வீராங்கனைகள் வரிசையில்’ இனைத்துக் கொண்டமை என்போன்ற வாச கர்களுக்கு சலவன்த்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஜீவா அவர்களது கதையின் பெயரில் இருந்த புதுமையும், நிறைவும் கதையில் இருக்கவில்லை என்ற உண்மை கசப்பாக இருந்த போதிலும் அதைக் குறிப்பிட்டதான் வேண்டும்.

முருகையன், பண்ணமைத்துக் கவிராயர் ஆகியோரது கவிதை கள் இனிக்கின்றன. ‘மல்விகை’ ஆசிரியர் கதைக்கு, கட்டுரைக்குத் தொடுக்கும் இடத்தை கவிதைக்குக் கொடுப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு உண்மை என்பதை நிருபிப்பதைப் போல இருக்கிறது பன்னிரண்டாவது ஆண்டு மலர்.

மொத்தத்தில் செயலற்ற பார்வையாளர்களை உருவாக்குவது மல்விகையின் நோக்கமல்ல. புதிய சகாப்தத்தை வென்றெறுக்க விரும்பும் கூர்மையான மன்ச்சாட்கியுள்ளவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று சேர்ப்பதே அதனது இலக்கியப்பணி என்னும் மல்விகையின் இலட்சியம் வெற்றிபெற உழைத்திருப்பதனைப் பறைசாற்றி நிற்கி றது இறுதியாக வெளிவந்த ஆண்டு மலர்.

ஓலுவில்லை

திருமதி ஹமீதா ஈஸ்

பன்னிரண்டு ஆண்டு காலம் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் மல்விகை சாதித்தது என்னவென்று பார்த்தால் கணிசமான தொகை புதிய எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியது என்பது மட்டுமெல்லாமல் பல்வேறு தொகையான இலக்கியக் கட்டுரைகளைப்பிரசரித்து ஈழத்து இலக்கிய விமர்சனத்தின் வளர்ச்சியில் தன் பங்களிப்பை செலுத்தி யுள்ளது. ஆனால் சிங்கள சிறுகதைகளைத் தரவில்லையென்றே சொல்ல வேண்டும்; இது மல்விகையின் தவறல்ல; செந்திரன்,

ஷம்ஸ், பைஸ்தின் போன்ற சிங்களம் தெரிந்த தமிழ் எழுத்தாள் நண்பர்கள் சிங்களக் கவிதைகளை மொழிபெயர்த்து மல்லிகைக்கு அனுப்பினால் இந்த சிறந்த பணியில் தங்கள் பங்களிப்பை செய்த வர்களாவர்.

13-வது ஆண்டு மலரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது அதில் இடம் பெற்ற சிறுகதைகள், கவிதைகள் இன்றைய சமுதாயப் பிரச்சினைகளைச் சித்திரிப்பனவாய் இருந்தன: ஆனால் கட்டுரைகளில் இரண்டைத் தவிர மற்ற எல்லாக் கட்டுரைகளும் தரமாகவும் இன்றைய இலக்கியப் பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்கின்றனவாகவும் அமைந்தன. அந்த இரண்டு கட்டுரைகளில் ஒன்று சோ. சிருஷ்ண ராஜாவின் 'புதிய கலை மரபு' மற்றென்று கலாநிதி கா. சிவத் தமிழின் கட்டுரை. இவ்விரு கட்டுரைகளைச் சாதாரண வாசகன் வாசித்தால் விளங்குமா? என்பதை இக் கட்டுரைகளைப் படித்த இலக்கிய நண்பர்கள் அறிவார்கள். இறுதியாக, சிங்கள இலக்கியப் படைப்புகள் தமிழ் மூல மொழிபெயர்க்கப் படும்பொழுது தமிழ் படைப்புகள் ஏன் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப் படுவதில்லை? என்று கேட்கப்படுகிறது. சிங்கள இலக்கிய கர்த்தாக்களை பார்த்துக் கேட்கவேண்டிய நல்ல கேள்வி. ஆனால், ஒன்று சிங்களம் தெரிந்த எத்தனை எழுத்தாள் நண்பர்கள், எத்தனை தமிழ் படைப்புகளை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து கைவசம் வைத்திருக்கிறார்கள்?

ஏ. கே. ஏ. ரஷாக்

ஓர் இலட்சியத்தை வகுத்து அதன்படி தொடர்ந்து நடப்பது இலேசல்ல. இளம் வயதிலிருந்த அதே துடிப்போடு, இலட்சியப் பற்றேடு, வாழ்வை அதற்கென அர்ப்பணித்து, உண்மை நிறைந்த சாதனை வாழ்வதான்றை நீங்கள் வாழ்ந்து வருகிறீர்கள். கொடாது வளர்ந்து வரும் உங்கள் எழுத்து இதற்குச் சான்று.

கதைகளும் ஏனையவும் நன்றாகவே இருக்கின்றன. என உளம் நிறைந்த பாராட்டு.

நாக - பத்மநாதன்

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 12 — 00
[மலர் உட்பட]

தனிப்பிரதி — 75

இந்தியா, மலேசியா 18 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

உழைப்பின் கண்ணியத்தைக் கண்டேன்!

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

ஜீவாவைத் தேடி, மல்லிகை அலுவலகத்துக்குச் சென்றால், எவ்வேளையாயினும் சரி. அந்த உயர்ந்த வாயிற் படிக்கட்டைத் தாண்டி, மல்லிகையின் மூலஸ்தானமாக விளங்கும் ‘அச்சு அணியங்கள்’ உள்ள இரண்டாம் அறையில், உழைக்கும் திருக்கோலத் துடன் நின்றே அமர்ந்திருந்தோ தாம்பூலம் நிறைந்த வாயின் இதழ்க்கடையால் வரும் குமினி சிரிப்புடன் வரவேற்பவர் நன்பர் திரு. சந்திரசேகரம் அவர்களே.

சந்திரசேகரம் மல்லிகையின் ஜீவநாடி:

வெளிகெ முறைப்படி கூறுவதானால், சந்திரசேகரம் ஜீவாவிடம் (உடன்) வேலைசெய்யும் ஓர் அச்சுக்கோப்பாளர்தான்.

ஆனால் சந்திரசேகரத்துக்கும் மல்லிகைக்குமுள்ள உறவு இந்தப் பொருளியலுறவுக்கு அப்பாற்பட்டது — மானசிகமானது. உணர்வுடன் ஒன்றியது.

உழைப்பின் கண்ணியத்திலும், மனிதனது உயர்விலும் அடிப்படை விசுவாசத்தினைக் கோரும் ஒரு சித்தாந்தத்தினை அறிவு வழிபெற்று உணர்வு நெறிகளால் வரித்துக் கொண்டுள்ளவர்கள் மல்லிகை — சந்திரசேகரம் — ஜீவா உறவில் பொருளியலுறவுகளில் முகிழ்க்கூடிய “மனிதாயுத” (மானுஷ்ய) உறவுகளைக் காணலாம்.

மல்லிகையின் செவிவித்தாயாக விளங்குபவர் சந்திரசேகரம் தமிழ் இலக்கிய மரபில் மகளின் அந்தரங்க அபிலாசைகளையும் நாளாந்த நடவடிக்கைகளையும் நற்றுயிலும் பார்க்க நன்கு அறிந்தவள், செவிவித்தாயே. சந்திரசேகரத்துடன் சிறிது நேரம் உரையாடினால் மல்லிகைக்கு அவர் செவிவித்தாயாக இருக்கும் உண்மை புலப்படும்.

மல்லிகை மூலம் நான் பெற்ற முக்கியமான நன்பர் சந்திரசேகரமே,

இந்த உறவு நீடிக்க வேண்டும் — நீடிக்கும்

சந்திரசேகரம் வாழ்க்.

மல்லிகையின் தொழில் முகாமையாளராக (Works Manager) முகிழ்க்கும் நன்னூலை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றேன்.

காட்டு மிருகங்களால் தான் அதிக தொந்தரவுகள். இரவிலே சிறிது நேரம் கண் அயர்ந்து விட்டாலோ அல்லது கவனத்தை வெறு எங்காவது செலுத்தி இருந்தாலோ போதும் காட்டுப் பன்றிகள் சோளச் சேணையெத் துவசம் செய்துவிடும்.

போன வருடம் இதை அடுத்த சேணையிலே யானைகள் செய்த அட்டகாசம் கொஞ்ச

வெடிக்காரன்

செ. யோகநாதன்

துவக்கை நன்றாக என்னை பூசித் துடைத்து, வாடியினுள் வைத்துவிட்டு இதுவரை நன்றாக உற்றுக் கவனி ததுக் கொண்டு நின்ற வீழ மணப் பார்த்து “வரடாவீமா சோளஞ் செடிக்குள்ளை ஏதோ சரசரக்குறு பார்த்து வருவம்” என்றால் கந்தையா. கறுத்து உயர்ந்து முறுக்கிவிட்ட மீசையோடு நிற்கும் கந்தையா தன் உற்ற நன்பனுள் வீமன் என்ற நாய் பின் தொடர காவற் கொட்டிலை நோக்கி வேகமாக நடந்தான். கந்தையாவுக்கு இப்போது நாற் பத்தைந்து வயதான போதிலும் அந்த நடையின் மிக்கு வாலி பத்தின் கம்பீரமாகிப் பொலிந்தது.

கிட்டத்தட்ட பத்து ஏக்கர் அளவிலான அந்தப் பெரிய காணி எங்கும் சோளஞ் செடி கள் குலைதன்னில் மஞ்சலும், பச்சையுளாய் கலந்து சரிந்த இலைகளோடு பொலிந்து பார்வைக்கு மகிழ்ச்சிமை நிறைத்து நின்றன. இந்த நாட்காலிலே குருவினர் கொடுக்கும் தொல்லைகளை விட-

நஞ்சமல்ல. இந்த முறையும் நான்கு தடவைகள் விடியற்புற நேரமாக வந்து எல்லையிலே நின்று சினக்குருவிலே நின்ற இரண்டு வரிச் சோளம் சேணைப் பிப்படியே மிதித்துப் பிடிக்கித் தின்று விட்டன யானைகள். அஸரவா சிப் பங்குக்கு மேல் நாசமாக்கி இருக்கும். அந்த நிலையினைத் தவிர்த்தது சந்தையாகான். கந்தையா வெறும் சேணைக் காவற் காரன் மட்டுமல்ல; அவன் கை தேர்ந்த செடிக்காரன். எந்தத் துவக்கையும் கையில் எடுத்து அதன் வில்லின் ஒருமுறை தட்டிப் பார்த்துவிட்டு அந்தத் துவக்கை சின கூடுதின்ற இயங்பினை ஒரு தவறுமின்றிச் சொல்லுகிறார் அனுபவனிடன். துவக்கை இலக்குத் தவறுமல் தோட்டாவை விளை அடிக்காமல் கையாளுவ திலை அவனுக்கு நிகர் அவன் தான். அதனுலைதான் அங்கு பலர் துவக்கை வைத்திருந்தாலும் சுடுவதிலே பலவருட அனுபவம் பெற்று இருந்தாலும் கந்தையா ஒருவனுக்கு மட்டுமே வெடிக்காரன் என்ற சிறப்புப் பெயர் வந்துவிட்டது.

அந்தப் பின்தங்கிப் பிரா மத்திற்கு வரும் வெளியார்கள்,

குறிப்பாகப் பணவசதி படைத்த உல்லாசிகள். அரசாங்க உத்தி யோகத்தர்கள் ஆகியோருக்கு அந்தக் கிராமத்திலே முதன் முதலில் அறிமுகமாகும் நபர் கந்தையாதான். அந்தக் கிராமம் பெருமளவு அடர்ந்த காட்டினையே தனக்குப் பின்னனியாகக் கொண்டு இருந்ததால் வேட்டைக்காரரால் ஒரு இலட்சியமான வேட்டைப் பகுதியாக விரும்பப்பட்டு வந்தது. எல்லா விதத்திலும் பின்தங்கிய அந்தக் கிராமக்கள் விவசாயத்தையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டு இருந்தனர். விவசாயம் என்றால் பெரிய அளவில் அவர்கள் மேற்கொண்டு தில்லை. தங்கள் தேவைக்குப் போதியளவுதான் அவர்கள் பயிர் செய்தனர்.

2

கந்தையாவின் வாழ்க்கை இனம் வயதில் இருந்தே காடு களோடும், துவக்குகளோடும், மிருகங்களோடும் பின்னிப் பிணந்திருக்கது. சிறு வயதில் குந்தே பழக்கத்தில் அவனுக்கு வந்துஷ்டிட்டது வேட்டைத் தொழில். அந்த மரங்கள் அடந்த பெரும் காட்டினிலே அவன் அறியாத அந்தங்கமேயில்லை. காட்டுப் பூச்சள், பழங்கள், முலிகைகள், பாழைந்த குளங்கள் பற்றி ஏதாவது அறிய வேண்டுமானால் அவனிடம் கேட்டால் போதும்: கடுக்கன் பூட்டிய காதினைத் தடவிக்கொண்டே கதைக்கதையாகச் சொல்ல ஆரம் பித்து விடுவான். சதைப்பிடிப் பான் அவனது முகத்தின் இடது புறத்திலும் விரிந்த மார்பிலும் ஆழமான இரண்டு காயங்கள் உள்ளன. அவை அவனது வீரத் திற்கும் துணிவிற்கும் சாட்சியம் கூறி நிற்கின்றன.

திருமணமான புதிதிலே அவனது மணவிக்குத் தேன் எடுப்பா

தற்காக அடர்ந்த காட்டியள்ளே சென்றுள் கந்தையா. இருள் மணடிய முதிர் மரக்காடு. தேன் எடுப்பதற்கான சகல சாத்தியப்பாடுகளும் அன்று வசப் பட்டு இருந்தன. தேன் ஒன்று பறந்த திகிளை அடியொற்றி காட்டுச் செடிகளை விலக்கி முன் வேறிக் கொண்டு இருந்தான் கந்தையா. அவன் கணகள் திடை ரன்று தீட்சன்னியமாகின். அந்த உயர்ந்த நாவல் மரத்தின் கிளையிலே தொங்கிக் கொண்டு இருந்தது தேன்கூடு. அப்படியே பாய்ந்து அதைப் பறிக்க வேண்டும் போல் இருந்தது கந்தையாவுக்கு. இதுவரை காலமும் அவன் இவ்வளவு பெரிய தேன்கூட்டைக்கண்டதே இல்லை. முதுகிலே கொழுவியிருந்த தேன் சேகரிக்கும் குடுவையைக் கழுற்றிவிட்டு சாக்கு ஒன்றை எடுத்தவன்னம் தேன் கூட்டினை அனுக ஆயத் தமானான் கந்தையா. அந்த விடுதிதான் சொரு சொரு என்று அவன் முன்னாலே விழுந்தது பருமனை கரடி. இந்தத் திமர்க்குறுக்கீட்டினை எதிர்பார்க்கவே இல்லை கந்தையா. அதே கணத்தில் சிறி து பின் எடுத்தான் கால்களை. மூர்க்கம் கொண்ட வேகத்திலே கத்தியினை ஒங்கிக் கொண்டு முன்னேற்றனன். கரடிக்கு இலக்குவைத்து பிடித்து அதனேடு கடடிப் புரண்டு மாறி மாறி அதன் உடலிலே கத்தியைப் பாய்ச்சி வெட்டிக் கொண்று அதன் முரட்டுப் பிடித்தளர்ந்த பின்னரே ஒயந்தான் கந்தையா. மரண மூச்சினை பொருமிக் கொண்டு கண்டகி உறுமலுடன் தன் தேகத்தை உறுப்பி இருந்தது கரடி. முகம் எங்கும், உடல் எங்கும் வடிந்து கொண்டிருந்த தன்னுடைய இரத்தத்தையும் கரடியின் இரத்தத்தையும் வழி தது எறிந்து கொண்டே வீடு திரும்பினான் கந்தையா.

அந்தக் கரடித்தோலும் நகங்களும் கிராமத்தில் எல்லா ராலும் வியப்போடு பார்வையிடப்பட்டன. கரடி தாக்கிய காயங்கள் அவனுடைய உடலிலே ஆழப்பதிந்து விட்டன. அவன் பிற நாள் கிராமத்திலே பெருமேயோடு பேசப்பட்டு பல இடங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது அவன் து வீரம் செறிந்த கதை. அவனேனுடு அவனது மனவி கெம்பி மூன்று வருடங்கள் மட்டுமே வாழ்ந்தார்கள். அவன் தன்னுடைய நினைவாக தங்கமுத்து என்று பெயரிடப்பட்ட பெண் குழந்தையை மட்டுமே அவனுக்காக விட்டுச் சென்றார்கள். இது பதினாறு வருடங்களுக்கு முந்திய கதை. ஊரின் ஒரு தலைமுறை மறந்துபோன ஒரு வரலாறு.

தங்கமுத்துவை கந்தையாவின் தங்கச்சியான கனகி வளர்த்து வருகின்றார்கள். கனகி வாழ்கின்ற கிராமம் முற்று முழு தாகவே சேனைப் பயிர் செய்து பிழைக்கின்ற கிராமம். அங்கே உள்ள சேனை ஒன்றில் மிகவும் வல்லமையாக வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்களாகி. அந்தக் கிராமத்தில் ஏதாவது சடங்கு நடைபெறுகின்ற போரோ சோளம் குலை முறிக்கின்ற வேலையிலே தான் கந்தையா அந்தக் கிராமத்திற்குப் போவது வழக்கம். கந்தையா நிலையாக எந்தத் தொழிலிலும் இருக்க விரும்பவில்லை. மனைவி இறந்தது அவனுடைய இயல்பான குணத்தினை மேலும் உறுதிப்படுத்தி விட்டது. காட்டிலே வன சஞ்சாரியாகத் திரிகின்ற அவனை எப்படியாவது தங்கள் தோட்டத்துப் பாது காவலனாகப் பிணைத்து விட்டால் நல்ல ஆதாயம் சம்பாதிக்க முடியும் என்பதை அறிந்திருந்த பலர் அவனை மிகவும் நயமாக அணுய போதிலும் ஆரம்ப நாட்டு

களிலே அவன் அதனை மறுத்து இருக்கிறார்கள். இப்போது அப்படியில்லை. தங்கமுத்து வாழைக்குட்டி போல சிக கிச என்று வளர்ந்து வருகிறார்கள். எப்படியாயினும் இனி அவன் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும். தங்கமுத்து ஏக்கு ஒரு குறையும் வைக்கக் கூடாது. அவனுக்கு வெனு விரைவில் ஒரு வழி செய்தாக வேண்டுமென்று கனகி அடிக்கடி கூறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவளின் வற்புறுத்தலால்தான் சென்ற ஓன்றரை வருடமாக காளிமுத்துவின் தோட்டத்திலே கந்தையாகாவல்காரனுக்கமாட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

3

காளிமுத்து அந்த ஊரிலே நிறைய நிலபுலன்கள் உள்ளவர்களுக்கிராமத்திலே இடங்களிலே பல்வேறு இடங்களிலே பல்வேறு இடங்களிலே சொந்த ஊரிலேயே நிரந்தரமாக வாழ்கிறார்கள். ஊரிலே பணமின்றிக் கஷத்திப்படுகின்ற ஏழை மக்களது நிலங்களை மிகவும் சாமரித்தியமாகக் குறைந்த பணத்தோடோ பணமில்லாமலோ பெற்றுக்கொண்டு சேர்த்துதான் அவருக்கு உரியதானானாலென்களெல்லாம். அதைத் தவிர அவரது காணி பூமிகளை அடுத்துள்ள அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமர்ன காணிகளையும் மிகப்புத்திருட்டமாக அவர் தனது பங்கோடு சேர்த்து அடைத்து விடுவார். அவரது பணையடித் தோட்டத்தை அடுத்துள்ள பத்து ஏக்கர் காணியினை அப்படித்தான் பெற்றுக் கொண்டார். அந்தக் காணியிலே நிறைந்திருந்த மரங்களையும், மூன் பற்றைகளையும் வெட்டி வெளியாக்கி சோளம் விடை போடுவதற் க்கு தயாராகக் கினார். கந்தையா தான் நால்ரை மாத காலமாக அந்தச் சோளம் செடிகளைக் கண்ணின் இமை

போலக் காவல் செய்து வருகிறன். சென்றமுறை சோலாம் நன்றாக விலை போன்றால் இந்த முறை பத்து ஏக்கர் நிலத்தினும் சோலாம் போட்டு இருக்கிறார் காளிமுத்து, இம்முறை அவருக்கு நல்ல பணம் கிடைக்குமென்று ஊர் முழுவதும் பேசிக் கொண்டனர்.

தற்செயலாகத்தான் காளிமுத்துவைச் சந்தித்தான் கந்தையா. போதுமான உழைப்பின்றி பொசு பொசுக்கத்தவரான காளிமுத்து நரைத்த தலையிரைக் கண்ண உச்சி பிரித்து இழுத் திருந்தார். கழுத்திலே பூரமுகிற இரட்டைப்பட்டுச் சங்கிளியை பிறர் காணும்படி விட்டுக் கொண்டு இருந்த அவர் கந்தையாவைப் பார்த்த முதல் பார்வையிலேயே லேசாகப் புன்னகை செய்துவிட்டு ஒன்றுமே பேசாமல் மறுபக்கம் நோக்கியவாறு விறு விறு என்று நடந்து சென்றார். அந்த நாட்டகளிலேதான் கந்தையா தன் மகள் தங்கமுத்துவுக்கு திருமணம் செய்து வைப்பதற்கு பணம் சேகரிப்பது எப்படி என்ற யோசனையோடு அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தான். வீட்டிலே கணகி ஓயாமல் அவனை தங்கமுத்துவின் வளர் ச்சி பற்றி நங்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள். முதல் முறை எதேசீசைடாக மரங்கள் அடர்ந்த சேளையின் பக்கமாகக் காளிமுத்துவைக் கண்டதும் அவரிடம் அவருடைய கோட்டத்திற்குக் காவல்காரர் தேவையா என்று கேட்க அவனது மனம் உண்ணயது. ஆயினும் ஏனே கேட்கவில்லை. யாரோடாவது இதைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்ற நினைப்போடு தரக்கு முத்தையாவோடு லேசாகக் கதையினைத் தொடங்கினான். முத்தையாவை ஏற்கனவே வெளிவானதொரு காவல்காரனைப் பிடித்துத் தரும்

படி சொல்லியிருந்தார் காளிமுத்து. இப்போது விஷயம் மிக லேசாகி விட்டது. கந்தையாவின் நிலைமைக்காக இரண்டு அவனை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டதாகக் காளி முத்துவாய்க்கு வாய் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பார். கந்தையாவுக்கு இது மிகவும் எரிச்சலை ஊட்டியது ஆயினும் ஒன்றுமே பேசாது மவனமாக அடங்கி இருந்தான். எம்பளத்தை கணக்காகப் பேசி முடிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார் காளிமுத்து. கந்தையாயோசித்தான். அவனுக்கு வெத்திலை, சுருட்டு வாங்குத்தான்கையிலேசில்லறை வேண்டும். மாதாமாதம் அவைகளை வாங்குவதற்கு மட்டும் காளிமுத்துவிடம் ஜூந்து ரூபாபெற்றுக்கொண்டான். மிகுதிப்பண்தை அவரே வைத்திருக்கவேண்டுமென்றும் தான் கேட்கும்போது திருப்பித் தந்தால் சரியென்றும் கந்தையாவொன்ன போது விருப்பமில்லாதவர் போல காளிமுத்து அதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். ஒன்றை ரவருஷ் காலத்திற்குள் கந்தையாவுக்கு இரண்டு நாலுமுழு வேட்டிகளை வாங்கிக் கொடுத்து இருக்கிறார் காளிமுத்து. அது போக இருமுறை சாராயப் போத்தல் வாங்கி கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு முறை காடு வேட்டியபோது தானும் குடிக்க விரும்பியதால் அவனுக்கு வாங்கிக் கொடுத்து விட்டு அவனுடன் இருந்து தானும் குடித்தார். அவர் தன்னுடைய சேனைக்கு வருவது இல்லை. தோட்டாக்கள் கொடுக்கவரும்போது அவன் அவருக்காக இறைச்சி கூட்டு வற்றலாக காயவைத்துக் கொடுப்பான். வற்றலை வாங்கிக் கொண்டு திரும்பும்போது அவர் அழுத்தி அழுத்தி ஒரே விஷயத்தைத்தான் சொல்லுவார். ‘கண்டபடி தோட்டாக்களைச் சுட்டுப் பழுதாக்க வேண்

தாம். தோட்டாக்கள் மிகவும் விலை. ஆற்றிலை போட்டாலும் அனந்து போடவேண்டும்.

கந்தையா அதற்குப் பதில் கூற நினைப்பான், ‘யானை வந்தால் சுடவேண்டியதுதானே. அதுவும் பன்றிகள் கூட்டமாய் வந்தால் சுட்டுத் தன்னாமல் விட்டால் முழுச் சோனன் சேனையையும் அழித்துவிடும்.

4

அடுத்த கிழமை, சோனஞ் செடிகளில் குலைகள் முறிக்கலாம். கந்தையா மிகவும் சூழ்சுறுப்பாக நின்றான். வீமன் வெளிப்புறத்து வேலியைத் தாண்டி உள்ளேயாரையும் வரவிடவில்லை. காவல் கொட்டிலில் துவக்கை வைத்துக்கொண்டே நித்திரையின்றிக் காவலிருந்தான் கந்தையா. வாடிக்குள்ளே காவிலிழுத்து இருக்கிறார். அன்றிரவு கந்தையா கொழுத்த மூன்று பன்றிகளை சுட்டுக் கொண்றான். அவனது துவக்கு வெடிச்சுத்தத்தைக் கேட்டு விதிர் விதிர்த்தெழுந்தார் காவிலிழுத்து. கந்தையா உறுக்கிய குரவில் வீமனை அடங்கிக்கொண்டு காவற் கொட்டில் பக்கத்தில் இருந்து வெற்றிநடையோடு வாடிக்கு வந்தான். அவன் எதிர்பார்த்து இருந்தது போல காவிலிழுத்து அவனை விருப்பத்தோடு எதிர் கொள்ளவில்லை. கந்தையாவுக்கு மனத்தினுள் கருக்கென்றது. எனினும் ஒரு வாருகத் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு முன்னுழுத்தான்.

‘மூன்று உருப்படிகளையும் கிட்டத்தட்ட நூறு ரூபாவரைக் கூம் விற்கலாம். பன்றி இறைச்சி என்றால் நல்லாக விலைபோகும்’ காவிலிழுத்து அலட்சியமாகச் சிரித்தான். ‘இப்படித்தான் தோட்டாக்களை விணுக்குகிறியா?’ கந்தையாவுக்கு அந்த வார்த்தை

களின் தொனியே பிடிக்கவில்லை? காவிலிழுத்துவைக் குத்திக் கேட்பதற்கு நாக்கு நுனி வரை சொற்கள் வந்து அடங்கின. இது வரை நாற்பத்தெட்டுத் தோட்டாக்கள் தந்திருக்கிறேன். ஓம் அது வும் இப்படித்தானு போன்று?’

கந்தையா குரலை அடக்கிக் கொண்டு பதில் சொன்னான்.

‘அப்படித் தோட்டாக்கள் தந்திராவிட்டால் நானும் இது வரை உயிரோடு இருந்திருக்க மாட்டேன். சேனையிலே இவ்வளவு சோளம் மிஞ்சி நிற்கமாட்டுது’ கந்தையா ஆணவும் சிதறச் சிரித்தான். ‘சரி, ஏன் வீண் கதை? பன்றியை உரித்து பதம் பன்று விற்கலாம். கந்தையா சினந்து கொண்டான்.

பன்றி இறைச்சியை விற்றபணம் தொன்னாற்றிறு ரூபாவையும் காவிலிழுத்துவே வாங்கி தண்ணுடைய கைப்பையுள்ளவைத்தபோது மனத்தினுள்ளே புழுங்கிக் குழாந்து கொண்டான் கந்தையா:

5

சேனைக்காவல் காரணமாக மட்டும் இரவு முழுவதும் நித்திரையின்றி இருக்கவில்லை கந்தையா. காவிலிழுத்து நடந்து கொண்டமுறை கந்தையாவுக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்காமல் மனத் தினை புழுவாகக் குடைந்து கொண்டிருந்தது. இனி இந்த இடத்தை விட்டே முற்று கழுக்கு விலகிவிட வேண்டுமென்று நெஞ்சிலுள் உறுதி அரும்பியது. சோளம் குலைகளை உடைத்து புரையினுள் ஏற்றியதும் காவிலிழுத்துவோடு உள்ள கணக்குகளைத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்றும், பின்பு மகளோடேயே சென்று வாழ்வது என்றும் முடிவாயிற்று.

மறுநாட்ட காலை வழிமை போலவே சோளம் கு லீ க ள் இரண்டை எடுத்து அவித்துத் தின்று விட்டு வாடி யில் ஏற்றியிருந்தான் கந்தையா. அவசர அவசரமாக விட்டியும் முன்னரே எழுந்து விட்டிற்குப் போய்விட்டு வெரு விரைவாக வந்து கொண்டிருந்தார் காளி முத்து. வீமன் ஆளறிந்து பேசாமல் நின்றது.

கந்தையாவின் முகவாட்டத்தைப் பார்த்து குரலைக் கனி வாக்கியவராக கேட்டார் காளி முத்து: ‘கந்தையா என்ன பேசாமல் இருக்கிறேய்?’, ‘இன்றுமில்லை’ அவனது குரல் சிலித்தது. ‘இல்லை மனத்திற்குள்ளே உனக்கு ஏதோ குறை இருக்கிறது..... கூசாமல் சொல்லு’

கடகடவென்று சொல்வத் தொடங்கினான் கந்தையா. ‘ஜ்யா, எனக்கு இனி இங்கே வேலைக்கு இருக்க மனமில்லை. சோளன் குலை முறித்து முடிந்ததும் நான் இங்கேயிருந்து போய்விடப் போகிறேன்’. அதிர்ந்து போனார் காளிமுத்து. உடம்பும் உணர்வுகளும் அதிர்ச்சியால் சிக்கி அவர் முகத்தில் கடுமை காட்டின. சில கணங்களில் மீண்டும் சமாளித்துக் கொண்டே, ‘ஏன் உனக்கு என்ன குறை?’ மென்னமாக நின்றுன் கந்தையா. ‘ஏன் பேசாமல் நிற்கிறேய், குறை நிறை ஏதும் இருந்தால் சொல்லு. நான் உனக்கு தகப்பனைப் போல’ பிறகு ம் மொளனம். காளிமுத்து யோசிக்கும் பாவளையில் சொன்னார். ‘சரி இதற்கு மேலே நீ உன்னுடைய விருப்பப்படியே நடக்க ஸாம்’ கறுத்து ஆத்திரத்தினால் துடிக்கிற முகத்தோடு குறுக்கும் மறுக்குமாக காளிமுத்து நடந்தார். அவனைப் போகவிடாது எப்படியும் தடுத்து நிறுத்திவிடவாம் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கு.

‘கணக்கைப் பார்க்கவேண்டும்’ உறுதி திரண்டு இருந்தது கந்தையாவின் வார்த்தைகளில். அவனது அந்த வார்த்தைகளுக்குப் பிழகும் அவனேடு கடைத்து எந்த விதமான ஸபழுமில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார் காளிமுத்து. இனி அது தேவையும் சேனைக்கு வேண்டியது இல்லைத்தானே என்ற து அந்தராத்மா.

‘கணக்கு’

கேள்வியோடு எக்காளமிட்டது காளிமுத்துவின் குரல். ‘கணக்குப் பார்ப்போம்’ காளிமுத்து கணக்குப் பார்க்கிறார். இரண்டு வேட்டிக்கும் ஜம்பது ரூபா, சாராயத்திற்கு நாற்பது ரூபா கணக்குப் போடலாம். நாற்பத்தெட்டுதோட்டாவுக்கும் ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாப்படி நானுற்றெண்பது ரூபா, அத் தோடு கந்தையா இங்கே உள்ள சோளம் குலைகளை அவித்துத் தின்றது அதற்கு முப்பது ரூபா எல்லாமாக அறு நூறு ரூபா மொத்தத்தில் வரும் கந்தையா வினது கணக்கு. என்னாற்றுப் பத்தையும் ஒப்புக் கொண்டு ஆனாக்கு இருநூறு ரூபா கொடுத்துச் சமாளிக்கலாம். அவர் மனம் சந்தோஷத்தினால் பூரித்துக் கைகொட்டிச் சிரித்தார். காளிமுத்து தனது அறுவடையையும் மானசீகமாக நினைத்துக் கொண்டார். இரண்டு ஏக்கரில் கட்டாயமாக நான்கு அவனம் சோளம் விளையும். பத்து ஏக்கருக்கும் நாற்பது அவனம் சோளம் கிடைக்கும், ஒரு அவனம் ஜநாறு ரூபா விலைக்கு விற்கமுடியும்: நாற்பது அவனம் சோளனுக்கும் கணக்கிட்டு பத்தாயிரம் ரூபா. காளிமுத்துவுக்கு மனம் விமீழிக்கிறது. நினைவில் லயித்து இருந்த காளிமுத்து, கந்தையாவைப் பார்த்து ஆறுதலான குரவில் சொன்னார்: கந்தையா

கணக்கில் நான் பிழைவிட மாட்டேன். அதையெல்லாம் ஆறுதலாகப் பார்க்கலாம் முதலில் சோலம் குலைகளை முறி தறுபுரையில் போடவேணும். கந்தையாவின் மனக்கும்மல் ஒயவில்லை மனதில் முடிவான தீர்மானத்தோடு மௌனகாகக் காவல் கொட்டிலை நொக்கி நடந்தான்.

6

இரவு குளிர்காற்று உடம்பை உலுப்பிக் கொண்டிருந்தது. காவல் கொட்டிலில் மனம் ஆத்திரத்தில் கொப்பவிக்க விழித்திருந்தான் கந்தையா. கைகளை விஶைந்து நொண்டிருந்த அவன் வீமனின் குரைப்பினைக் கேட்டதும் உனர்வு சிலிர்க்க நிமீற்றான். காய்ந்த சருகுகளின் சரசப்பிலேயே வருகின்ற மிருகம் என்ன என்பது அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது யானைக் கூட்டம். வீமன் உரத்து அலைந்து அலைந்து குரைத்து.

‘டே வீமா’

கந்தையா உரத்துக் கூவினான். சத்தம் ஒன்றும் போடாமல் இவ்வை வாடா.

வீமனின் குரல் பொசுக்கென அடங்கிற்று.

தென்புறமிருந்து மீண்டும் சரசரப்பு. காதுகள் சத்தத் தாத்கவனமாக அளக்கின்றன. காட்டுப் பன்றிகள்.

துப்பாக்கியைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு மெல்ல மனத்தினுள் சிரிக்கின்றான் கந்தையா.

திட்டரென்று ஒரு குரல்..... காளிமுத்துவின் குரல் வீறிட்டது.

‘கந்தையா..! யானைக்கூட்டம் வந்துட்டுத்தார்’ காளிமுத்து

துவின் குரல் அந்தப் பிராந்தியத்தையே அதிர்த்தியது’

கந்தையா புன்னகை செய்தான்.

‘கந்தையா ஒடிவா யானையானை கந்தையா’

பீதித்த காளிமுத்துவின் குரல் தளதளத்தது.

யானைகள் பிளிறின.

‘ஜயா, காவல் கொட்டில் பக்கமாம் வாருங்க’

ஏன்னமாகக் கூறி னன் கந்தையா.

‘கந்தையா, பயமாயிருக்கு யானை. என்றை தெய்வமே’

‘காவல் கொட்டிலுக்கு வாருங்கோ’

தெரியும் தானே கந்தையா

அன்று காலையில் எழுந்து மன்னிலே வீரவால் எழுதிக் கணக்குப் பார்த்து விட்டான்: 18 மாதமும் 30 ரூபாப்படி சம்பளம் 900 ரூபா. எனக்கு கையிலே 5 ரூபாப்படி தந்தது 18 மாதமும் 30 ரூபா. ஆக மீதி 810 ரூபா.

நீங்கள் எனக்கு 810 ரூபா தரவேண்டும். அட்காசமாகச் சிரித்தார் காளிமுத்து. கந்தையா விரக்தியைடு அவரைப் பார்த்தான். அவர் பெரிய வேடிக்கையை சுசித்துச் சிரிப்பவர் போல கணகளில் கண்ணீர்தனும்ப சிரித்தார். கந்தையா நீ என்ன என்ற காணிக்குள்ளே மந்திரி வேலை பார்த்தனியே; இவ்வளவு சம்பளம் கேட்கிறூய்:

கந்தையாவுக்கு முகம் சிவந்தது. இல்லை ஜயா கணக்கைப் பாருங்க. 18 மாசமாக நான் இங்கு வேலை செய்திருக்கிறேன். அவன் கைத்தத்து முடிக்கமுன் கந்தையரின் குரல் இடைமறித்தது. அப்படியென்றால் நான்

தந்ததொன்றும் கணக்கிலே இல்லயோ. இரண்டு வேட்டி, இரண்டு சாராயப் போத்தல், 48 தோட்டாக்கள். சேனைக்காடே கந்தையாவின் முன்பு ஆடுவது போவிருந்தது; என்ன கந்தையா நான் சொன்னது பிழையோ. கந்தையா வன்மத்தோடு காளி முத்துவை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். வேட்டியும் சாராயமும் நீங்கள் தந்தது சமி. தோட்டா ஏக்குமா கணக்கு? தோட்டா என்ன இரும்புப் பெட்டிக்குள் பூட்டி வைத்திருக்கவா தந்தநீங்கள்? நீங்கள் தந்த அவ்வளவு தோட்டாவும் இந்தச் சேனையை பாதுகாக்கத்தானே பாவித்த னன்.

ஓம் கந்தையா, எல்லாமே எனக்கு விளங்கும். இந்தத் தோட்டாவை நான் சேனையைப் பாதுகாக்கத்தந்தனே தவிர பன்றி சுட்டு இறைச்சி விற்கத் தரவில்லை.

இப்போது கந்தையாவுக்கு எல்லாமே புரிந்துவிட்டது. ஜயா அனியாயம் சொல்லாதீர்கள். நேற்றுத்தான் முதல் முறையாக மூன்று பண்றி கணைச் சுட்டு விழுத்தியிருக்கிறீன். என்னை அப்படியானதொரு எத்தனை நீங்கள் நினையாதிங்கோ. கந்தையா கடுக்கன் அனிந்த தன் இடது காதிணைத் தடவினான். குரல் குழைந்து பணிந்து கெஞ்சிற்று. காளிமுத்துவுக்கு கந்தையாவின் நேரமை நன்கு தெரியும். ஆனால் கிடைத்த சந்தர்ப்பமோ அரியது. அதைக் கைநழுவ விடலமா. கந்தையா நான் ஊர்அடிப்பட்டு உலகம் அறிந்தனன். ஜயா இந்த துவக்கினை ஆண்யாக சொல்கிறேன். நான் அப்படியான ஆளில்லை. அப்படிச் சொல்லாதிங்கோ. கடவுளுக்குப் பொறுக்காது. செயற்கையாக ஒங்கிந்று காளிமுத்துவின் குரல் கு

கந்தையா நீ எனக்கா புத்தி சொல்கிறுய்? நான் ஒரு ஆசிரியன் எடா; முப்பது வருடங்களாக படிப்பித்த அனுபவம் உள்ளவன்; ஒரு குளி காணிக்கு வழியில்லாத காட்டு வேடன் நீயா எனக்குப் புத்தி சொல்கிறுய்?

அந்த வேளையில் கந்தையா வின் குரல் தாழ்ந்தது. நான் உங்களுக்குப் புத்தி சொல்ல வில்லை ஜயா. ஆனால் ஒன்றறை வருடமாக உங்களுக்கு நான் விசுவாசமாக இருக்கின்றேன்: என்னை வத்யாதிங்கோ ஜயா; என்ற மகனுக்கு கவியானம் முடித்து வைக்க உங்களிட்ட நான் விட்டுவைத்த காசைத் தான் நம்பியிருக்கிறேன் ஜயா.

காளிமுத்து கடுங் குரலில் சொன்னார். கந்தையா, அதிகம் கதைக்காதை. அந்தத் தோட்டம், சேனை, சோளம் எல்லாம் என்னுடையது. என் நீ வைத் திருக்கிற துவக்குக்கூட என்னுடையதுதான்.

கந்தையா பெருமுச்செறிந்தான். ஜயா அதெல்லாம் உண்மைதான். ஆனால் எனக்கு அநியாயம் செய்யாதிங்கோ, ஏழை நான்.

கந்தையாவைக் காளிமுத்து ஆக்திரத்தோடு எதிர் கொண்டார். நீ அப்ப உண்மையான வடனே. ஆவேசமாகப் பதில் சொன்னான்.

சத்தியமாக ஜயா நான் இருபோதும் பொய் சொல்ல மாட்டேன்.

நீ அப்ப இந்தக் துவக்காலை மிருகங்களைச் சுட்டு இறைச்சி விற்கவில்லையா?

கந்தையா தமும் பினான், ஜயோ... ஜயோ... சிறிது நேரம்

கந்தையா யோசித்தான். பிறகு அசாத்தியமான திடத்தோடு உறுதியான குரவில் கூறினான். ஐயா. இனி நான் இந்த துவக்கை எடுக்கவே மாட்டன்.

காளிமுத்து ஏன் ன மா க உரத்துக் சிரித்தான். “எடே கந்தையா, எனக்குச் சுடத் தெரியாதென்றே பயமுறுத்துகிறோய்? நீ இல்லாதுவிட்டால் வேறு ஒருத்தன் எனக்கு வேலைசெய்ய வராமலா போகப் போகிறோய்? அவர் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கவனியாது எதையோ தீவிரமாக யோசித்துக் கொட்டு மென்ன மாக வே நின்றான் கந்தையா.

சோனம் குலைகள் யானையின் பிளிறல் ஓவியினுடாகச் சளசளத்தன. சோனஞ் செடிகள் சுறபுறவென கசங்கி முறிந்து அழிந்துகொண்டிருந்தன.

‘இந்தத் தோட்டம், சேனை, சோனம் எல்லாமே என்னுடையவை’ இவை காலையிலே காளிமுத்து அகங்காரமாகக் கூறிய வார்த்தைகள். அந்த வார்த்தைகள் இன்னும் கந்தையாவின் காதுகளில் கேட்டவண்ணமே இருக்கின்றன. கந்தையா பற்களை நறுமினான். காவற் கொட்டிலின் கீழே சரசரப்பு.

கந்தையா கீழே குனிந்தான். வீமனுக்கு அருகே நடுநடுங்கிக் கொண்டு நிற்கிறோர் காளிமுத்து.

‘கந்தை பா... என்ன தம்பி இது... சுடு யானைகளைச் சுட்டுக் கலை’ கெஞ்சிப்பனிந்து அவனது கால்களில் விழுந்தார். காளிமுத்துவின் தீனமான வார்த்தைகள். கந்தையா திடமான குரவில் சொன்னன:

‘ஐயா நீங்கள் சொன்ன மாதிரி தான் ஏழை, நாட்டு வேடன், கணக்குத் தெரியாத

வன். உங்களுக்கு உதவிக்கு வரத்தானே ஏராளமான வேடர்கள் இருக்கிறார்கள். அவங்களையாரையாவது கூப்பிடுங்கோ’

‘கந்தையா, அது நான் சும்பா சொன்னனன். தம்பி அதை மறந்துவிடு’ யானைகள் பிளிறின, பன்றிகள் சரசரத்தன. கந்தையா அதையாது நின்றான். எல்லாம் போதும் ராசா. யானைகளைச் சுட்டுக் கலை. ஐயா கந்தையா, தம்பி வெடிக்காரக் கந்தையா...’ யானைகளின் பாத வெகத்தில் பயிர்கள் துவசமாகிக் கொண்டு இருந்தன. ‘உந்த காலில் விழுகிறன என்ற பயிர்களைக் காப்பாற்று. நான் சொன்னவை எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடு. நீ எவ்வளவு சம்பளம் கேட்டாலும் நான் தாழேன்.’

கந்தையா சிரித்தான், உரக்கச் சிரித்தான்.

‘என்னுடைய காலையா விழப்போகிறோய்? நீ விழுவாய் நன்றாகவிழுவாய். இப்பல்ழுந்து குப்பிட்டுவிட்டு யானை போனதன் பிறகு என்னுடைய காலைப் பிழித்து விழுத்துவாய், எனக்கு மேலும் ஏற்றிகுப்பாய்’

‘தம்பி உன்னைக் கடவுளாக நினைக்கிறேன். துவக்கை எடுத்து சுட்டு யானையைக் கலை ஐயா’

கந்தையா துவக்கை எடுத்தான். பிறகு யோசித்தான். திடமான முடவோடு துவக்கை சோனப் பயிர்களிடையே வீசி ஏறிந்தவாறு காவல் கொட்டி வில் இருந்து குதித்தான்,

‘வீமா! இங்க நிற்காதே...! வாடா எங்கையாவது போகவாம்’

சோவியத் நாவலில் இன்றைய கதாநாயகன்

மூலம்:

பி. வியோஞ்சே

தமிழில்:

‘யாதவன்’

‘நேற்றைய தினத்தின் வெளிப்பாடு தான் இன்று; நாளைக்கான காரணம் இன்று உருவாகி விடுகிறது’ இது அன்மையில் வெளியான ஒ. குவாயேவின் ‘யிரதேசம்’ என்ற நாவலின் முடிவுரை. சோவியத் ஏழுத்தாளர்கள் நமது நாவலில் எதார்த்தத்தைக் காண விருப்புகிறார்கள். எதிர்காலத்தை நிர்மாணிப்பவனை—புதிய மனிதனை உழைப்பால் அவன் கொண்டுள்ள பொதுவுடைமை மனோபாவத்தை, கடமையில், ஒழுக்க நெறி முறைகளில் ஆவன் கொண்டுள்ள பொதுவுடைமைக் கருத்தினை, கூட்டுறவிலும் குமேபத்திலுமான புதிய உறவுகளைத் தமது நூல்களில் பிரதிபலிக்கிறார்கள், புதிய மனிதன் சோவியத் இலக்கியத்திலும் கலையிலும் தலையாய் போக்கைக் கொண்டுள்ளான். புதிய மனி தனை வெளிக்கொண்டுவதுடன் சம்பந்தப்பட்ட இத்தகைய தலையாய் பிரச்சனைகளுக்கு கமுதாய் நடவடிக்கைகளின் வரவாற்றில் இலக்கியமும் கலையும் என்றைக்குமே தீர்வு கண்டில்லை.

பொதுவுடைமையாளனையிட பற்றிய உருவுகம்— சொத்து

டமை தன்னல் மாலோபாவத்துக்கு எதிராக, துறைத்தனத்துக்கும் விலைமகளிர் நடைமுறைகளுக்கும் எதிராக, சோஷலிஸத்தின் விரைவான வளர்ச்சியைத் தடைப்பட்டுத்தும் காரணிகள்— அவை எந்தவித முடுகிறைகளைக் கொண்டிருந்தபோதும் அவை அனைத்திற்கும் எதிராகச் சமர் தொடுத்துள்ள புதிய மனிதனைப் பற்றிய தோற்றம் தான் அன்மைக் காலத்தின் சிறந்த நூல்கள் முழுவதின்தும் தலையாய் கலைப் பணியாகத் திகழ்கிறது.

இக் கதாநாயகர்களை இயக்குவது ஏன்? தனது நிர்மாண நிலையத்தின் நிர்வாகத்துடன் கூழுத் தலைவர் பொதாபோல் ஏன் மோதிக் கொண்டார்? அவரும் அபரது குழுவினரும் ஏன் போன்றை நீராகரித்தார்கள்? (‘தி போனஸ்’ என்ற திரைப்படம் பிரதியாக்கம் ஏ. ஜெல்மன்) தமது சக ஊழியர்கள், மேலதிகாரிகளது அதிருப்திக்கு மத்தியில் தொழிற் சாலையின் உற்பத்தியில் மாற்றம் கொடுத்து என்ஜீவியர். செஷ்கோவைத் தூண்டியது எது? (ஜி.டி.பெலார்ட்ஸ்கியின்

நாடகமான வெளியே இருந்து வந்த மனிதன்').

இக் கதாநாயகர்கள் சகவரும் அணைத்துக்கும் மேலாக தமது சமூகத்தின் பால் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பொறுப்புணர்வினாலும் பொதுவுடைமைக் கோட்பாடுகளின் பாலான நம் பிக்கையினாலுமே வழிநடாத்தப் பட்டனர். சமுதாயக் கடமை பற்றிய அவாகளது உணர்வு அவர்களது உள்ளுயிர்ப்புச் சக்தியாகத் திகழ்ந்தது. சமுதாய நான்கள் யாவும் தனது சொந்த நலன்களாகத் தனது உள்சான்றுக மாறிய பின்னர் மேற்கூறிய போக்குகள் யாவுமே இன்று சோஷலிஸ உலகக் கண்ணேட்டத்தின் சோஷலிஸ வாழ்க்கை முறையின் தனிப்பண்பாகத் திகழ்கின்றன.

தமது கதா பாத்திரங்கள் பற்றிய புதிய சமூக ஒழுங்கின் ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய நடைமுறைகளைக் கூறும்போது சோஷலியத் எழுத்தாளர்கள் புதிய சமூக உறவுகளை, எந்த சமூக அமைப்பும் இது காலவரை அறிந்திராத குறிப்பிட்ட சமூக மனோத்துவப் போக்கைத் தோற்றுவிக்கின்ற தனித்துவமான சூழலைப் பரிசீலனை செய்கிறார்கள்.

இரு பொதுவுடைமையாளரின் வாழும் தோற்றத்தை உருவாக்குவதற்கு ஒரு கலைஞர் அசாதாரண, ஆற்றலையும் திறனையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவன் நூண்ணிவும் நாளாந்த வாழ்க்கையில் மார்க்கிய கண்ணேட்டமும் உறுதியான குடியியல் நிலைபாட்டை உய்த்துணரக் கூடிய திறமையையும், வளமிகுந்த மனித நேய ஆஸ்மீக்த கையும், வீரச் செயலை நீக்குத் தக்கூடிய தயார் நிலையையும் மனித நெஞ்சினதும் சிந்தனையினதும் அழகையும் பெற்றவனு

யிருக்க வேண்டும்; நமது காலத்திய மனிதனது தார்மீக உலகமானது அவனது பதவியாலும் நிலையாலும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. மாருக அவனது சித்தாந்தம், அவனது கடமையுணர்வு ஆகியவற்றிலேயே உறுதி செய்யப் படுகிறது. கம்யூனிஸ் உணர்வின் உள்ளார்ந்த பண்புகள் இவையே. அவை வாழ்க்கையிலும் இலக்கியத்திலும் புதிய தலைமுறையினரால் பின்பற்றப் படுகின்றன. அவை, மனிதனை. எதிர்காலத்தை நிர்மாணிப்பவர்களது அணியில் அவனுக்குரிய இடத்தையும் மக்களது வாழ்க்கையில் ஒரு கட்டத்தின் அல்லது இன்னெஞ்சு கட்டத்தின் பிரதான பகுதிகளையும் முன்னறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலையும் உறுதிப் படுத்துகின்றன.

இந்த இடத்தில் சோஷலிஸ அழைப்பு வீரர் விருதைப் பெற்ற தொழிலாளியான வி.டியுஷேஷன் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் என்ற வகையில் தமது கடமையை எப்படி உணர்ந்து கொண்டார் என்று அவர் கூறுவதை இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர் தமது தோழர்களிடம் அவர்களது உழைப்பில் மிக உயர்ந்த கடமைப்பாடுகளை ஏற்குமாறு அழைப்பு விடுத்தபோது அவர் அதிகம் பேசுவதாக சிலர் நினைத்தார்கள். ‘ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகளான நாம் ஏனையவர்களைக் காட்டி இலும் மகத்தான் கடமைகளை ஏற்க வேண்டும்’ என்று டியுஷேஷன் கூறினார். இது சொந்த உதாரணத்தின் வழியே, நமது நாளாந்த நடைமுறையின் வீரத்தின் – வாழ்க்கையின் அமைதியான ஓட்டத்தில் புலப்படாதுள்ள வீரத்தின் வழியே கம்யூனிஸ்ட்டின் உரிமையை முனைப் படுத்த வலியுறுத்தவில்லையா?

நாளாந்த வாழ்வில் எவ்வாறு மகத்தானவை உருவாக்கப்படுகின்றன, பாதுகாக்கப்

படுகின்றன எவ்வாறு மக்கள்து ஒழுக்கவுணர்வின் சாதனைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன என்பவை, கம்யூனிஸ்தின் பால் ஒனி வீசும் தமது படைப்புக்களில் சோவியத் எழுத்தாளர்களால் கூறப்படுகின்றன.

பின்னாலில் இத்தகைய நாவல் கள் ஏராளமானவை வெளிவந்துள்ளன. ரகசிய போல்ஷேவிக்குகள், சிறபடைப்பிரிவின் தலைவர்கள், செஞ்சேகனீயின் தளகர்த்தர்கள், மாபெரும் வீரர்கள், திட்சித்தமுள்ளவர்கள், பெரும் ஒழுக்க நெறியாளர்கள் இவர்கள் தான் இந்நாவல்களில் வரும் கதாநாயகர்கள். இவர்களில் ஏ. இவானேவின் ‘சாசவதமிக்க அழைப்பு’ என்ற நாவலில் வரும் பொவி கார்ப் க்ருஸ்திலின், அங்டன் சவல்யேவ் ஆகியோர் அல்லது ஜீ. மார்கோவின் நாவலான ‘சைபீரியா’வில் வரும் கத்யா கல்லோஃப்பன் தோவா போன்ற புரட்சியாளர்களை இங்கு குறிப்பிடலாம். எம். அலக்ஷ்மியேவின் ‘என்றுமே அழாதவர்’ என்ற நாவலில் வரும் பென்யா உக்ரீயமோவாவினில் அவள் துதோழியான கூட்டுப்பண்ணையில் யந்திரா இயக்குனர்களும் பாத்திரங்கள் மாபெரும் தேசபக்த யுத்தத்தின் போது வெளிக்காட்டப்பட்ட உண்மையை வீரத்தைக் காட்டுகிறது, வாடிம் கொஷெவ்நிகோவின் நாவல்வான் ‘நன்பகலின் பொன்னேவி மீது’ என்பது பாசிலத்திற்கெதிரான யுத்தத்தின்போது தமது தாயகத்தின் விடுதலையைப் பாதுகாத்தவர்களையும் யுத்த பிற்கால சில தபாடுகளுக்கெதிரான உழைப்புப் போராட்டத்திலே பட்டவர்களையும் பற்றிக் கூறுகிறது.

இந்நாவல்களில் வரும் வீரர்கள் தாம் வென்றெடுத்த சமா

தானத்தின் உண்மையை மட்டும் வலியுறுத்தவில்லை; சோவிலிஸத்தின் வெளிப்படையான மறைமுகமான எதிரிகளுடனை சித்தாந்தவாதத்தின் வெற்றி மூலமாகவும் இந்த உண்மையைப் பாதுகாக்கவும் செய்தார்கள். வை. பெண்டாரோவின் ‘கரையோரம்’ என்ற புதிய நாவலில் வரும் கதாநாயகனை நிகிதின் என்ற ஒரு கம்யூனிஸ்ட் எழுத்தாளன் ஒரு பூர்ஷாவா பத்திரிகையாளனுடன் பகிரங்க விவாதத்தில் இறங்குகின்றன. சோவிலை ஒழுக்க உணர்வுப் பெறும் திகளின் அனுகூலங்களை அவன் எந்தவிதத் தடையுமின்றி, உறுதியுடன் சிறப்புச் செய்கிறான்.

பி. பாவலென்கோவின் நாவலான ‘நல் வாழ்வு’ என்ற நாவல் யுத்த பிற்காலப் பகுதியில் பெரும் பிரபல்யம் பெற்றது. இதில் வரும் கதாநாயகனை கம்யூனிஸ்ட் வொரெபாயேவ் ஒரு முன்னள் போர்முனை அதிகாரி, தனது சக்தி, திறமை அனைத்தையும் யுத்தத்தால் சீர்ப்பிந்த நாட்டைப் புனருத்தாரனம் செய்வதற்காக அர்ப்பணிக்கிறான். அவனை ‘அனைவருக்காகவும் வாழும் ஒருவன்’ இன்று இந்த நாவலின் ஆசிரியர் அழைக்கிறார். இந்த வரையறை, ஒரு கம்யூனிஸ்டின் மனிதாபிமான நிலையை, வாழ்க்கையில் தான் ஏற்றுள்ள பாத்திரத்தின் மீது அவன் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்த நம்பிக்கையைத் தெட்டத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்று இத்தகையதொரு கதாநாயகனை – சமுதாய ரீதியில் கூர்மையும், தனது கடமையின் மீது அர்ப்பணிப்பும், உண்மையைப் பாதுகாக்கக் கூடிய ஆற்றலும் உழைப்பின் பாலான வில்வாசமுயிக்க ஒருவனையே எழுத்தாளர்கள் காண விரும்புகிறார்கள். ★

தமிழ் வாசகர் ரசனையும் தமிழ் நாவலின் போக்குகளும்

செ. யோகராசா

வாசகரது ரசனை மட்டத் தில் கல்கியின் சமூக நாவல்களை விட வரலாற்று நாவல்களே பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. இதற்குக் காரணமுழுங்கு. ‘தமிழகத்தில் அன்றிருந்த அரசியல் கட்சிகள், சமூக சீர்தி ருத்த இயக்கங்கள் தமிழர் நலன் பேணும் நோக்கத்தில் அமைந்ததாலும், பழந் தமிழகத் தின் பொற்காவத்தைச் சொல் யோவியங்களாக்கி மேடைகளில் காட்டிக் கொண்டிருந்ததாலும், இமயத்தில் கொடிகட்டிப்பறந்த வாளொடு தோன்றிய முன்னேடிகளின் வீரம் செறிந்த சிறந்த காலத்தைக் காணவிரும்பியதாலும் கல்கியின் வரலாற்றுச் சித்திரங்கள் அமோகமாக விற்பனையாயின. இதனால், பழைய காலப் பெருமிதங்களிலும், கனவுகளிலும் தமிழ்மை மறக்கும் வாசகர் கூட்டமொன்று உருவாகத் தொடங்கியது. பண்டைக் காலம் பொற்காலமென்ற எண்ணம் அவர்களிடம் வலுப் பெறலாற்று. தமிழில் அற்புத வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றுவது தவிர்க்கவே இயலாத்தாயிற்று; அவற்றின் ஆயுரும் கெட்டியானது; தமிழ் வாசகரைப் பொறுத்தவரையில் இன்றளவும், இனியும் வரலாற்று நாவல்கள் அற்புத வரலாற்று நால்களாகவே தோன்றமுடியும்;

மீழ் நாட்டின் மூலை முடுக்கெங்கனும் உள்ள வாசகர் மத்தியில் சஞ்சிகை, தொடர்கதை படிக்கும் பழக்கத்தைப் பரவலாக்கியிருந்தார் கல்கி. அவர் வரலாற்று நாவல் எழுதத் தொடர்க்கியதன் அடிப்படைக் காரணமே பத்திரிகை விற்பனையைப் பெருக்குவதாகும். முதல் நாவலாகிய பார்த்திபன் கனவு வெளி வந்து கொண்டிருந்த போது ‘கல்கி மனேஜர் மிகவும் கஸ்டப்பட்டுப் போனார். பம்பாய் எங்கே, கல்கத்தா எங்கே டில்லி எங்கே என்று நாலாதிசைகளிலும் சென்று பத்திரிகைக்குக் காகிதம் வாங்கவேண்டியிருந்தது’ தொடர்க்கதை நாவல் யுகத்தினதும் சுதந்திரத் தின் பின்பு தமிழ் நாட்டில் புதிய சஞ்சிகைகள் பல்கிப் பெருகுவதற்குமான முன்னறிவிப்பு அது.

5

குறிப்பாக விடுதலைக்குப் பின்னர் தமிழ் நாவலுகில் சஞ்சிகைகளின் ஆட்சி முக்கியத் துவம் பெறத் தொடர்கிற்று. ‘குழுதம்’ வரத்தொடங்கியது. குறுகிய காலத்துள் செல்வாக்குப் பெற்றுவிட்ட குழுதத்தின் எழுச்சி, எழுச்சிக்கான காரணம்

விற்பனை உத்திகள், வெளிவந்த கதைகள், அவற்றின் இயல்புகள் என்பன ஏற்கனவே வந்து கொண்டிருந்த கல்கி, ஆனந்த விகடன் முதலிய சஞ்சிகைகளின் போக்கு களிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின; இப்போதுதான் ‘ஷதாடர்க்கணத்தைள்’, ‘பொழுது போக்கு நாவல்கள்’, ‘ஜனரஞ் சகமான நாவல்கள்’ என்ற சொல்லாட்சிகள் முழு அர்த்தம் பெற்றன. குழுதம், கல்கி, விகடன் முதலியவற்றில் வெளி வராமல் நூலுகுப்பெற்ற நாவல்கள் குறைவே.

சஞ்சிகைகளும், நாவல்களும் படிக்கும் வாசகர் என்னிக்கை பெருகியதே தயீர பொதுவாக வாசகர் ரசனையில் எதுவித மாற்றமோ, வளர்ச்சியோ ஏற்படவில்லை. மாருத மேலும் பரிதாபத்துக்குரியவர்களாக வாசகர் மாறிவந்தனர். வரலாற்று நாவலாசிரியர் கற்பனைச் சம்பவங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு வரலாற்று நாவல்கள் எழுதுவதும், சமூக நாவலாசிரியர் மாறி மாறி ஒரே அமைப்பில் ஒரே மாதிரியான விடயங்களை அதை கற்பணக்களும், மிகையான இலட்சியங்களுடனும் எழுதி வருவதும், ஆயினும் வாசகர் அவற்றை பேரார்வத்துடன் வரவேற்ற தும் இதையே நிருபிக்கின்றன. ஒருவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார், ‘தமிழில் தமிழ் வாசகர்களின் நிலையைப் பொறுத்த வரை ஒரு பெரிய விபரதம் என்னவென்றால் தமிழில் இருக்கும் இன்றைய நாவலாசிரியர்கள் எழுதி யதை மட்டுமே படித்த வாசகர்கள்தான் என்னிக்கையில் லட்சக்கணக்கான வர்கள். இதனால் இந்த தமிழ் நாவலாசிரியர்களுக்குள்ள செளகரியம் இருக்கிறதே அது பருத்தியே புடவையாகக் காய்த்துத்

தொங்குவது போலத்தான் இருக்கிறது...’ இக் கூற்று வரலாற்று நாவலாசிரியர், சமூக நாவலாசிரியர்கள் — ஏன் துப்பறி நாவலாசிரியர்கள் அணைவருக்கும் அப்படியே பொருந்தும். இத்தகைய பின்னணியிலே எழுதும் எல்லோருமே பிறப்பல நாவலாசிரியர் களாகிவிடுவதும், இடைவிடாது நாவல்களை உற்பத்தியாக்குவதும் வியப்புக்குரியதாகாது.

இவ்விதத்தில், சாண்டில் யன், அதிலன், நா. பார்த்தசாரதி, மனியன், புஷ்பாதங்குதைர ஆகியோரது படைப்புக்களை நோக்குவது பொருந்த மாகும். வாசகரை கவருவதிலும், ஏமாற்றுவதிலும் இவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களென்பதுடன், விடுதலைக்குப் பிறப்பட்ட தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியின் சில முக்கிய போக்குகளைச் சிறப்பாகப் பிரதிபலிக்கிறார்களென்ற விதத்திலும் கவனத்துக்குரியவர்.

6

வரலாற்று நாவல்லக்கில் ஒரு காலத்தில் கல்கி பெற்றிருந்த மகோன்னத பதவியை இன்று வசிப்பவர் குழும வளர்த்தெடுத்த ‘சாண்டில்யா’ என்றும், சாண்டில்யனது நாவல்களில் வரும் இன்னிசமியன், ஸெபீஸியல், இனையபல்வளன் முதலியோர் போன்றும், காத்ஸியும் பொறுத்தவரையில் மதியுக்கும், தந்திரமும், திறமையும் மிக்கவரென்றால், வரலாற்று நாவல்லெழுதும், விடயத்தில் அவர்கட்டு நிகரானவர் சாண்டில்யன்: ‘சரித்திரத்தின் மையத்துக்கு வராமலேயே கற்பணப்புவியை ஒரங்களாகப் பார்த்துச் செலுத்தி நாசக்காத ஒதுங்கிவிடுவார்’ உண்மையான ஆனால் முக்கியமற்ற விடயங்கள்க்குப் போதுமான ஆதாரங்

களைக் காட்டி நம்பகத்தன் மையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் கற்பணியில் உருவான முக்கிய மற்ற விடயங்களை ஆதாரமின் நியே நம்பச் செய்துவிடுவார். ‘கடல் புரு’ எழுதவேண்டுமாயின் கப்பல் போர்முனைகள் பற்றிய நூல்களை ஏராளமாகப் படிப்பார்; வரலாக்கே கற்பணிக் கிரகடித்துப் பறக்கும். தமிழ் வரலாற்று நாவல்கள் வரலாற் றிலிருந்து கற்பணியைப் பெற்றுக் கொண்டது போய், கற்பணியிலிருந்து வரலாறு உருவாகும் நிலையினைச் சான்டில்யன் நாவல்கள் குறித்து நிற்கின்றன. வாசகர் மட்டுமன்றி பேராசிரியரே அவரது நாவல்களை வரலாருக மயங்குவதையும் காட்டி நிற்கின்றன. (உ. - ம: மலைவாச ஆக்கு டாக்டர் ரா. பி சேதுப் பிள்ளை அளித்த முன்னுறையிலிடம்பெறும் தவறுன் கருத்துக்கள்)

கல்கிணியைப் போலன் ரி. சான்டில்யன் வாசகரை கவருவதற்காக மிதமிஞ்சிய சிருங்கார வர்ணனைகளையும் சிருங்கார ரசையையுமே பயன்படுத்துவாராக. (இப் போதையில் மயங்கும் வாசகனுக்கு இவற்றை எழுதுவார் வயது முதிர்ந்தவரென்று தெரியவரின் ரசைக்கு பங்கமேற்படுமெனக் கருதித்தனது புகைப்படத்தை வெளியிட விரும்புவதில்லையாம் சான்டில்யன்)

கல்கிணியைப் போன்றே சான்டில்யன் நாவல் கவிலூம் பரபரப்பும், மர்மமும், திகிலூம் அதிக இடம்பெறும். சில சமயங்களில் இவ்வுத்தி மிகவும் மலின முறுவதுண்டு. பின் வரும் சிறுபகுதி ‘நங்கூர்’த்தில் இடம் பெறுவது.

‘உணர்க்கிளை கொந்தவித்தன. இருவரும் சொங்கத் தைக் கண்டவர்கள்போல் நீண்ட நேரம் நின்றுகொங்கேட்டியிருந்து

தனர். நேரம் போவது தெளியாமல் நிலைகுலைந்து நின்ற அந்த இருவரும் அறைக் கதவு திறந்திருந்ததேயோ மூன்று வைதுதையொன்று அந்த அறைக்குள் எட்டுப் பார்த்ததையோ சிறிதும் கவனிக்கவில்லை.....’ என முடிகிறது ஒரு இதழில் முதல் அத்தியாயம். இரண்டாவது அத்தியாயம் இவ்வாறு தொடங்குகிறது.

‘முந்றி உயரத்துக்குச் சுற்றுக் குறைவாகவேயிருந்த அந்தச் சின்னஞ்சிறு உருவும் உள்ளே விரிந்த காட்சியை வாசநப்படிக்கு வெளியில் இருந்து உடலைச் சாய்த்துத் தலையை மட்டும் உள்ளுக்கு நீட்டி விழித்து விழித்து சில வினாடிகள் தான் பார்த்தது: பிறகு வாயில் குப்பியிருந்த கட்டைவிரலை நீங்கி அப்பா, அப்பா என்று கோஜத் துடன் அழைக்கவும் செய்தது.

வாசகருக்கும் கோபமேற்பட்டிருக்குமோ என்ன வோ, அவர்களும் குழந்தை நிலையூள்ளனரென்பது மட்டும் நிச்சயம்.

ஏனோ பொற்காலப் பெருமிதங்களில் சான்டில்யன் அவ்வளவு தூரம் கவனஞ்செலுத்துவதில்லை. அதற்கு, ‘சந்தேரகள்களை மெல்ல மூடிக்கொள்ளுங்கள் மனிமேகலையும் சிலப்பதிகாரமும் நிகழ்ந்த காலத்துப் பூம்புகார் நகரத்தையும், மதுரையையும், வஞ்சிமா நகரத்தையும் ஒரு விநாடி உருவெளியில் உருவாக்கிக் காணு சுக்கள்: பழைய பெருமிதத்தை தோடு சார்ந்த என்னங்களை நினைத்துக் கொண்டே கானுங்கள்’ என்று கூறிக்கொண்டு நா. பார்த்தசாராதி, அகிலன், ஜெயசிற்பியன், கோவி, மணிசேகரன் முதலியோர் காத்திருப்பர்;

(தொடரும்)

இலங்கைப் பல்கலைக் கழக யாழ், வளாகத்தைப் பற்றிச் சமீபத்தில் செய்திகள் பல அடிப்பட்டன. இன வெறியர்கள் இதைத் திரித்துக் கணத்தது முன்டு. ஆனால் நிதானமாகச் சிந்திக்கும் நெஞ் பங்கள் இல்லாமல் இல்லை. இரண்டு பக்க இன வெறியர்களின் கருத்துக்களுக்கு மாறுகத் தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பேணும் நற்சிந்தனை இது. இத் தோத் தயிழ் வாசகர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக 'மிஹிர' என்ற சிங்கள ஏட்டில் வெளிவந்த இக் கட்டுரையை இங்கு பிரசுரிக்கின்றேயும்.

— ஆசிரியர்

யாழ். வளாகத்திலிருந்து

மூலம்: டி. அபேந்தன பெரோா

தமிழில்: எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

நான் பல்கலைக் கழகத்துக் குத் தெரிவி செய்யப்பட்டமையைக் கேட்டுச் சொல்லிடங்கா மகிழ்வெய்தினேன்: பல்கலைக் கழக வாழ்வினையிட்டு விருப்பு டன் கனவு களை என்னுள்ளே வளர் ததுக் கொண்டிருந்த போது அதையடுத்துக் கேட்ட செய்தி நான் முன்னெருபோதும் எதிர்பாராததாயமைந்தது.

நான் ஸ்ரீலங்காப் பல்கலைக் கழகத்து யாழ் வளாகத்துக்குத் தெரிவானேன் என்பதே அச் செய்தியாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிக் கேட்ட மாத்திரத்தே நான் பெரும் நிமதிக்குறைவான ஒரு நிலைக் காட்டப்பட்டேன். யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிப் பல ரும் சொன்னவை எனக்கு ஒருபகும் வந்தது. யாழ்ப்பாணம் வரண்டது. நீர்ப்பிரச்சினை உக்கிரமானது. அது ஒரு தமிழ் ராச்சியம். அங்கு சிங்களவர்ம திக்கப்பட மாட்டார்கள். யாழ்ப்பாணத்தவரது உணவு சிங்களவருக்குப் பழக்கமற்றது. இத் தனைக்கை சேதிகளால்

யாழ்ப்பாணத்தையும், அங்கு நான் கழிக்கவள்ள வாழ்வினையும் பற்றி எனது மனத்துள்ளூர் உருவினை வகுத்துக்கொள்ள முடிந்தது.

தடை, எதிர்ப்பு, தோல்வி களால் பெறும் வெற்றியை நான் எப்போதும் மதிப்பவன். யாழ்ப்பாணம் ஒரு பாலைவன மாக இருந்தாலும் கூட நான் அங்கு எப்படியாவது வாழ்ந்தே திருவேண்டுறை உறுதி என்னுடைய மிறந்தமைக்கு இதுவே காரணமாகலாம்.

ஜூன் 20-ஆம் திகதி நாம் விடுதிக்கு அழைக்கப்பட்டோம். புகையிரதத்தாலேற்பட்ட தாமதத்தால் நாம் பிறபகல் சுமார் 2 - 10-க்கு யாழ்ப்பாணத்தை அண்மினாலோம். எம்மலைவரையும் வட்டுக்கோட்டையில் விடுதிக்கு அழைத்துச் செல்ல விசேட பஸ் வண்டிகள் இரண்டு காத்து நின்றன.

என்னுடன் வந்த எனது தகப்பனார் அன்று எண்ணிடம் விடைபெற்றபோது எனது

மனத்திலுண்டான் வேதனை சொல்லுந்தரமன்று. துணையாருமிலர். ஒரு பாழுகல் நான் தனியனுக் கிடுவோன்றே என்னக்குத் தோன்றியது. கண்ணிரண்டிலும் நீர் பெருக்கட்டுத்தோட என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற தகப்பனாரச் சற்றே பார்த்து நின்றேன்.

எமது தனிமையை இல்லாதொழிக்க என்பதற்காகவே போல இங்கு தமிழ் மக்கள் எப்போதும் மிகவும் சுக்ஞபாவத்தைக் காட்டுவதை நான் மிகுந்த மகிழ்வுடன் தெரிவிக்க விழுகிறேன். எந்தேரமாயினும் அவர்கள் ஏம் முடன் நட்புறவுடனேயே கதைக்கின்றனர். விடுதிக்குள் எமது தமிழ் நண்டர்களுடனும், விடுதிக்குப் புறத்தே தமிழ் அயலினத்தாருடனும் நாம் நெருங்கிய நண்பர்களைப் போன்றே கலந்து வாழுகின்றேம்.

பல்கலைக் கழக வாழ்வில் முதல் வாரம் எமக்குச் சூழலுடன் இயைபுற ஒதுக்கப்பெற்றிருந்தது.

நாம் வாழும் புதுச் சூழலையிட்டுப் போதிய தெளிவினை அவ்வொரு வார காலத்துக்குச் செல்ல பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. ஒய்வு வேலையில் சுற்றுப்புறங்களில் உலவச் சென்ற நாம் மாற்பாணப் பிரதேசத்தின் நிலையைக் கண்கூடாக்க காண முடிந்தது.

மழை ஒரு துளியேனும் இல்லாது வரவட யாழ்ப்பானத்தில் நாம் எப்போதும் குளிர்மையையே உணர்கின்றோம்: எப்போதும் வீசிவரும் குளிர்காற்று குரியன்று வெம்மையைத் தனித்து விடுகின்றது. அனல் வெம்மையிலும் இங்கு விவசாயிகள் பாடுபடுவதைக் காணகிறோம்: வெளி மாய்,

மிளகாய், குரக்கன், கிழங்கு, புகையிலை என்பன இங்கு விளைவிக்கப்படும் பிரதான பயிர்களாகும். இவற்றின் வேளாண்மைக்காக அவர்களது முயற்சிமிகவும் பாராட்டுக்குரியது.

நீர் பற்றுமையினால் ஒவ்வொரு போகத்துக்கும் கிணற்றிலிருந்து நீரிறைக்க வேண்டும். வேளாண்மை நிலம் ஒவ்வொன்றிலுமே கிணறு தோண்டப்பட்டுள்ளது. துவாக் கிணறுகள் அரிதாகவே உள். இப்போது பெரும்பாலும் நீரிறைக்கும் யந்திரங்கள் மூலமே நீரிறைக்கப்படுகிறது. அநேகமாகத் தெருவிலெதிர்ப்படும் எந்த ஒரு பாரவண்டிலிலும் தீரிறைக்கும் இயந்திரமொன்று கொண்டு செல்லப்படுவதைக் காணலாம் யாழ்ப்பான விவசாயி சதாஉழைப்பில் ஈடுபட்டிருக்கிறுன்.

எமது விடுதிக்கெதிரே ஒரு பெரிய வயற்பரப்புள்ளது. இப்போது அங்கே ஆங்காங்கு புகையிலை, குரக்கன், மிளகாய் ஆகியன் விளைவிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் ஜெவரியிற் தோடங்கும் மழைக்காலத்தில் அங்கே நெல் விளைவிக்கப்படும் என்றும் நோம். அப்போகத்தில் அவர்கள் ஆண்டுமுழுவதற்கும் போதிய அளவில் நெல்லைப் பெற்றுக் கொள்வார்.

வேளாந்தரைகள் தவிர்ந்த ஏணைய எல்லாத் தோட்டங்களையும் சுற்றி உள்ளிருந்து எதுவும் வெளியே தொன்றுத வரையில் பணி செய்ய ஜைகளாலும், தென்னேலைகளாலும் வேலிகள்கட்டப்பட்டுள்ளன,

பெரும்பாலும் வளரும் பணைமரங்களிலிருந்து பணங்கள் இறக்குவதும், கருப்பட்டி தயாரிப்பதும் இங்குள்ள மக்களின் பிரதான தொழிலாகும்.

யாழிப்பான மக்கள் எத் துணை பண்ததை உழைத்த போதும் ஆடம்பரமான உல்லாச வாழ்வில் ஈடுபடுவதில்லை. அவர்கள் பண்ததைச் சேயிப்பர். இதுபற்றி விசாரித்தபோது அவர்கள் தமது பெண்டின்னை களுக்குத் திருமணம் செய்யும் போது பெருந் தொகையைச் சீதனமாகக் கொடுப்பது பிரதான நோக்கமாகும் என அறிந் தாம்.

யாழிப்பானத்தில் பெருமளவில் பணை பயிரிடப்பட்டுள்ளது. பணைமரங்களில் ஆண், பெண் என இருவகைகள் உள். ஆணபணையில் பூப்புத்தாலும் காய் காய்க்காது. எனினும் பெண் பணை காய்க்கும். பெண் பணையில் ஆண்டு முழுவதும் கள்ளிறக்க முடியுமாயினும், ஆண் பணையில் ஒரு குறித்த பருவத் தில் மட்டுமே கள்ளிறக்கலாம். பணங்காய் தேங்காயை ஒத்துக் கானப்பட்டாலும் அதன் தோல் பழுப்பு நிறமானது.

நாம் எமது புதுவாழ்வில் அனைத்துக்கும் கூடிய விரைவில் பழக்கப்பட்ட போதும், இங்கு உணவு வகைகளுக்குப் பரிச்சயமாதல் சற்று சிரமமானது என்பதைக் கூறத்தான் வேண்டும். எமக்குக் குளிக்கவும், அருந்தவும் போதியளவு நீர் உண்டு; நீரில் உலர்த்தன்மையால் அருந்துவதற்குச் சற்றுச் சிரமமாகத் தோன்றுகிறது. எனினும் நான் இங்கு வரமுன் கேள்விப்பட்டிருந்த அளவுக்கு நீரிப் பற்றுமை கிடையாது என்பது எமக்கு இப்போது தெளிவாகும்.

அடிக்கடி வீட்டுக்குச் செல்ல முடிவதில்லை என்பதே இங்கு எம் அணைவருக்கும் உள்ள முக்கியமான பிரச்சினையாகும். யாழிப்பானத்தில் நாம் தங்கியிருக்கும் இடத்திலிருந்து எமது வீட்டுக்கு உள்ள தூரத்தைக் கணக்கிடுப்ப பார்த்தால் வீட்டுக்குச் செல்வதை விட விரைவில் இந்தியாவுக்குச் சென்று திரும்பிவிட முடியும். ★

கஜீ இலக்ஷ்மிய மாத இதழ் மாஸங்கா

ஜையே மக்களது ஆதரவுதான். பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் சென்றடையும் இம் மாத இதழின் தாக்கம் இன்று நாட்டில் ஒரு புதிய இலக்கியப் பரம்பரையை உருவாக்கி வருகிறது.

இந்த இலக்கிய வேள்வியில் உங்களையும் இன்னத்துக் கொள்ள விருப்பமா? எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

குழந்தைகள்

என். கே. மகாலிங்கம்

அவர் முகத்தை உற்றுப் பார்க்கின்றேன். எங்கோ எப் போதோ பார்த்ததாக ஞாபகம். மீண்டும் உற்றுப் பார்க்கின்றேன்.

‘இந்த நாட்டிற்கு நீங்கள் முன்பு எப்பொழுதாவது வந்துள்ளீர்களா?’

‘இல்லவே இல்லை’

உங்களுடைய புகைப்படம் எங்காவது பத்திரிகைகளில் அல்லது புத்தகங்களில் பிரசரிக்கப் பட்டுள்ளனவா?’

‘நான் ஒரு அநாமதேயம்; பிரபல்யமில்லாதவன்; என்னுடைய படம்..... நான் சேர்ச் சில் விவாசம் செய்த போது மட்டும் மனைவியடனும் உறவினருடனும் சேர்த்துப் படம் எடுத்துள்ளேன். அதை நீங்கள் பார்த்திருக்கவே மாட்டார்கள்’

சிரித்துக் கொண்டே தோன்களை உதறி கொள்கிறோர் பிரெஞ்சுக்காரரைப்போல, ஒவ்வொருவருடைய முகங்களும் ஏதோவொரு மிருகத்தினுடைய முகத்தை ஒத்திருப்பது போல வும். அவர்களுடைய முகங்களுக்கும், மிருங்களுடைய முகங்களுக்கும், உடலமைப்பை விட அதிக தொடர்புகள் இருக்கின்றன போவும் எனக்குப் புலப் பட்டது.

‘நீங்கள் பிரெஞ்சுக்காரர் அல்லவே?’

‘நான் ஆங்கிலேயன். அதுவும் பொதுப் பாடசாலையில் கல்வி கற்றவன் என்பதை என்னுடைய உச்சரிப்பு முறையிலிருந்தே கண்டு பிரித்த

தீர்கள் என்று நீங்களே முன்பு கூறினார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் முரணை பிரெஞ்சுக்காரரை என்று கேட்கிறீர்கள். அது முரணில்லையா?’

மடக்கி விட்டது போன்ற குழந்தையின் சிரிப்புடன் கேட்கிறூர்.

‘பிரெஞ்சுக்காரர் தான் தோன்களை அசைத்துக் கதைத்துக் கொள்வார்கள். அது உங்களிடம் எப்படித் தொற்றிக் கொண்டது என்பதே என் சந்தேகம். வேறு எந்த முரணுமல்ல’

‘இப்பொழுது எல்லாம் ஜோரோப்பிய பொதுச் சந்தையில் நம் நாடும் அங்கம் வகிக்கின்றதல்லவா?....’

என்ன சொல்லப் போகின்றார் என்பதைச் சிறிது ஊகித்துக் கொள்கிறேன். இருப்பினும் அவரின் நகைச்சவை உணர்வு எப்படிப்பட்டது என்பதை இரசிப்பதற்கும், எவ்வளவு அற்கான குழந்தை முகபாவமும் ஆங்கில உச்சரிப்பும் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பதற்கும் இடைமறிக்காமல் அவரைப் பேச விட்டுவிடுகிறேன்.

‘.....நம் நாட்டுக் கொள்கைகளுக்கும் பொதுச்சந்தை நாடுகளிலும் அந் நாட்டுப் பொருட்களுக்கு எங்கள் நாட்டிலும் வரி அறவிடப்படுவதில்லை. அதே போல.....’

‘அதே போல.....’

‘பிரெஞ்சுக்காரருடைய பண்பாடுகளை நாழும், எங்களுடையதை அவர்களும் வரிகளின்

‘உப்பரிமாறிக் கொள்கின்றேம்: தில் ஒன்றுதான் இதுவும்...’

‘நான் இதைவேறுவிதமாகச் சொல்லுவதை அனுமதிப்பீர்களா என்ற ஆங்கிலப் பீடிகையுடன் — எனக்கு அது அர்த்தம் இன்லாததாகவும் சில வேளை போவியாகவும் கூடப் படுவதுண்டு. ஆனால் எம் நாட்டவருடன் ஆங்கிலத்தில் கதைக்கும் பொழுது அம் மரபை — பீடிகையை — போடுவதில்லை; இவர் அம் பீடிகையை எதிர்பார்க்கலாம், விரும்பலாம் என்னை முரடன் என்று நினைக்கலாம் என்பதற்காக அப்பீடிகையை மிகத் தாழ்மையடன் உபயோகித்துக் கொள்கிறேன். ஆங்கிலேயர் அதிகளவு தனித்தன்மையில்லாதவர்கள். அதனால் தான் நீங்கள் வேறு நாட்டவரிடமிருந்து பல வற்றை நடிமகடன் வரங்குகிறீர்கள், சில வேளை உங்கள் பண்பாட்டைக் கூட. இதைச் சொல்வதற்கு மன் னி க்க வேண்டிமென்று திரும்பவும் அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அவருடன் முரடுத்தனமாகக் கதைத்திருக்கலாம் என்ற நினைவில்.

‘அதே குழந்தைச் சிரிப்புடன் எண்ணெப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். நான் பிரமித்துப் புதுப் போகிறேன்’ என் நாட்டப் பவரை இப்படிச் சொல்லியிருந்தால் இப்படித் தாங்கிக்கொண்டு இவ்வளவு அமைதியாக இருந்து குழந்தையாகச் சிரித்து இருப்பேனு? நாங்கள் மிக மிக உணர்ச்சி வசப்படும் சமூகம். குறைந்தது மேற்போக்காகவாவது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

‘நீங்கள் ஏன் அப்படிக் கூறுகிறீர்கள். எங்கள் நாட்டுக் கலிஞர்களே, தத்துவ ஞானிகளே வாசித்திருப்பீர்களே, குறைந்தது சேக்ஸ்பிரையாவது நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையா?’

‘உண்மை, சேக்ஸ்பிரையர் போன்ற ஒரு சிலர் மிகப் பெரிய சிறுஷ்டியாளர்கள்தான். ஆனால் அவர்களும் ஒரு சிலர்தான் சேக்ஸ்பிரையரேயே எடுத்துக் கொள்ளுவோமானால் அவர் தன் சொந்தக் கற்பணையில் எந்தக் கதையுமே உருவாக்கவில்லை. அனைத்தும் பிற ஆசிரியரிகளின் கதைகள்தான். அவற்றைத் தன்களில்துவத்தால் கலைக்கோயில் களாக ஆக்கியுள்ளார்’ அதுவுமல்லாமல் எந்தவித அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் அவர்கொண்டிருக்கவில்லை. எவ்விசைப்பதொலத்திலிருந்த சார்பான், மாற்றங்கூடிய, ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளை வைத்துக் கொண்டு பல தனிப்பட்டவர்களின் மனத்திலைகளை மிகப் பிரமாதமாகப் படம் பீடித்துக் காட்டியிருக்கிறார். சேக்ஸ்பிரையர் போன்ற மேதைகள்கூட தொகையில் வேறு ஜரோப்பிய நாட்டுக் கலைஞர்கள் போல அதிகமில்லையே, இலக்கியத்திலோ, சங்கீதத்திலோ தத்துவத்திலோ எதிலும். ஆனால் நீங்கள் மிகத் திறமைவாய்ந்த வியாபாரிகள். அதுவும் சிரித்துக் கொண்டே, விட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டே தந்திரமாக வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்கள்’

இவ்விடத்தில் உணர்ச்சிவசப்பட்டு குரலை உயர்த்தி நான் பேசவதாக உணர்ந்ததால் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு அவர்முகத்தைப் பார்க்கிறேன். மிக அமைதியாகக் குழந்தையாகப் புண்ணகை புரிந்தார். அவரைப் பார்க்க வியப்பாக இருந்தது. இதுவும் வியாபாரத் தந்திரமா? ஆழந்த தன்மையா? இயல்பான குழந்தைத்தனமா? என்ற சந்தேகம் வரவே அதன்மேல் அவருடன் கதைக்க விரும்பவில்லை, சொல்லிக்கொண்டு விடைபெற்றேன். ★

‘இன்னிசை வேந்தன்’

வல்வெட்டித்துறையில் உள்ள அருள் மிகு கப்பலுடையவர் தேவஸ்தானத்தில் இனுவை வழூர் இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் இசைக் கலைக்குச் செய்துவரும் சோவையைப் பாராட்டி, அன்னாரைக் கெளரவிக்கும் முகமாக அவருக்கு ‘இன்னிசை வேந்தன்’ என்ற கெளரவபட்டத்தைச் சமீபத்தில் வழங்கினார்.

அவருக்கு இப் பட்டத்தைப் பழம் பெரும் வித்துவானுகிய ஹரிக்காடு நடராஜா வழங்க, அதனைத் தொடர்ந்து நாதல்வரமன்னன் அளவையூர் என். கே, பத்மநாதன் பொன்னுடை போர்த்துக் கெளரவிக்க, தவில் வித்துவானுன் ‘விவகார வித்துவமனி’ இனுவையூர் கிண்ணராசா சான்றிதழ் வழங்கிக் கெளரவிக்க, ஸிமூ சிறப்பாக நடைபெற்றது.

யாழ் ‘ஞானம்ஸி ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்’ அதிபரான திரு. வே. ஞானகுரு தங்கப் பதக்கம் குட்டினார்.

இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் கடந்த நான்கு மாதங்களுக்கு மேலாக இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நேரைத் தேசங்களில் வயலின் சோலோ இசை மீட்டி, தனது இசைத் திறமையைக் காட்டி, கர்நாடக சங்கிதத்தின் மேன்மையை நிலைநாட்டி அத் தேச மக்களுக்கு நமது நாட்டின் இசை வளர்ச்சியை அனுபவ பூர்வமாக நிலைநாட்டி வந்துள்ளார். இவரது இசைத் திறமையை நேரில் அறிந்த அப்பகுதி மக்கள் பரவசமுற்று அவருக்குப் பரிசில் பல வழங்கி மகிழ்ந்தனர்:

மலேசியாவில் இவரது நிகழ்ச்சிகள் தொலைக் காட்சியில் ஒளிபரப்பப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தனது தாய் நாட்டிற்குத் தனது இசைத் திறமையால் புகழ் தேடித் தந்துள்ள சிறந்த இளங்கலைக்கரை நமது நாடும் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்ட வேண்டியது முக்கியம்.

இசைக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் தவில் சக்ஷரவர்த்தி அமரர் தெட்சனைமூர்த்தியின் நெருங்கிய உறவினராகும். அவரால் தவில் பெருமை அடைந்தது. இவரால் வயலின் சோலோ இசைபெருமையடைவது நிச்சயம். வயலினையும் இராதாவையும் பிரிக்க முடியாத அளவிற்கு ரசிகர்கள் மத்தியில் பிரபஸம் மிக்க வராக இவர் இன்று காட்சி தருகின்றார்:

‘செந்தாரகை’

பிரளைப் பூக்கள்

வேப்பம் பழங்கள்
பொத்துப் பொத்தென்டு
விழுந்து கிடக்கிற
கூரைக்குக் கீழை
எங்கடை பள்ளி.

எங்களைப் போலை
ஏழைப் பெடியள்
படிக்கின மங்கை

நாலு பாட்டாலும்
பணத்தைக் கண்டவை
எங்கடை பள்ளி
உதவா தென்டு
பட்டணம் பாத்துப்
படிக்கப் போகினம்.

கடை விழியுக்கை

கண்ணிர் வழிய
வாத்தியார் வருவார் ;
எங்களைப் போலை
அவரும் நல்லா
முட்டுப் பட்டவர்.

எங்கடை பசியும்
அழுக்கும் வறுமையும்
சாம்பலாப் போகும்
பிரளைப் பாடம்
சொல்லித் தருவர்.

மண்ணைப் பிரட்டி
மாத்தி யுழுவம்,
எங்கடை வகிறு
நிறையிற விதையள்
வளர வேணும்.

பா, ஜெயராசா

காண்டேகரைப் பற்றி.....

காண்டேகர் 1848 ஜூவரி 19-ம் திகதி 'ஸாங்லீ. என்ற இடத்தில் பிறந்தார். இவருடைய மொழி மாராட்டியாகும்.

இவர் 'சிரோடே' என்ற கிராமத்தில் உள்ள பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் பதவி வகித்தார். 1929-ல் உஷா என்ற மங்கையை மணந்தார்.

காண்டேகரை இரண்டு தடவை விஷப்பாம்பு தீண்டியள்ளது :

இவருக்குப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆப்ரேசனில் ஒரு கண் போயிற்று நன்றாகக் குணமாகும் என்று எண்ணியிருந்த மற்ற ஒரு கண்ணும் நான்கு ஆண்டுகட்கு முன்பு — ஆப்பரேசனுக்குப் பின்பு அடியோடு எடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

இவர் 'அக விளக்கு' என்ற சினிமாவுக்குக் கதை எழுதினார்.

சமீபத்தில் இவருக்கு அதி உயர்ந்த கொரவமாக இந்தியா வின் பாரதீய ஞான பீடத்து ஸ்டா ரூபா' இலக்கியப் பரிசாகக் கிடைத்தது.

இவருடைய ஆக்கங்களை முப்பது வருடங்களாக தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொண்டிருப்பவர் காடு ஸ்ரீ. ஸ்ரீ.

வாழ்க்கை முழுவதுமே எதிர் நீச்சலுடன் வாழ்ந்த காண்டே கர் செப்டம்பர் 2-ந் திகதி மூலையிலுள்ள இரத்தக் குழாய் வெடித்தினால் மரணமானார்.

எஸ். செல்வம்

அமெரிக்காவின் ‘புதிய ஆபிரிக்கக் கொள்கை’ ஒரு மதிப்பீடு

கிளியோ ஸ்ரோதைக்கோ

அண்மையில் பொஸ்டனில் உரை நிகழ்த்துகையில் அமெரிக்க ராஜாங்கச் செயலாளர் ஹென்றி கிளிங்கர் ஆபிரிக் காவைப் பொறுத்து, அமெரிக்க கொள்கை காரணமாக கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட சுச்பான் அனுபவங்களை மிகவும் மனஞ்சோர்ந்த நிலையில் விவரித்தார்.

இதற் மேற்கத்தைய தட்டு கலைப் போலவே, அமெரிக்கா வும் கடந்த இரு தலைப்பதங்களாக ஆபிரிக்காவின் இயற்கை, மனித வளர்களைச் சுரண்டுவதையும், இதற்குத் தெரிய மளிக்கக் கூடிய கலோனியல் ஆட்சிகளை ஆதரிப்பதையும் இலக்காகக் கொண்ட ஒரு கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்தது. கிளிங்கர் தமது உரையின்போது கூறிய தைப் போலவே, இந்த இரு தலைப்பத காலத்தில் ஆபிரிக்க நாடுகளிலான் அமெரிக்க மூலதனை முதலீடுகள் மூன்று மடங்கு களால் அதிகரித்துள்ளன. இந்த மூலதனை முதலீடுகளில் 56 சதவீதமானவை தென்னாபிரிக்காவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவையே ஆபிரிக்காவைப் பொறுத்த அமெரிக்கக் கொள்கையை நிர்ணயங்க செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் தென்பகுதியிலுள்ள இவ்வாத ஆட்சிகளை மேறும் வலுப்படுத் துவத்தையே அமெரிக்காவின் கொள்கை இலக்காகக் கொண்டிருந்தது. தற்போது அமெரிக்காவின் ராஜங்கச் செயலாளராகவும், வெளிநாட்டமைச்சருமாகவுள்ள ஹென்றி கிளிங்க

ரின் நேரடியான பங்கெடுப்புட் கேயே தேசிய பந்தோபஸ்துப் பிரச்சினைகள் தொடர்பான 39-ம் இலக்க தஸ்தாவேஜா 1970-ல் இயற்றப்பட்டது. தென்னாபிரிக்காவில் சிறுபான்மை வெள்ளையரின் ஆட்சிக்கு ஆகராவு நல்கும் இந்த தஸ்தாவேஜாவே ஆபிரிக்காவைப் பொறுத்த அமெரிக்கக் கொள்கையின் அடிப்படையாக அமைந்தது.

தன்னுபிரிக்காவிலுள்ள தேசிய விமோசன இயக்கத்தின் சக்தியின் குறைவாக மதிப்பீடு செய்தது விலைவாக, தென்னாபிரிக்காவில் இனவாத ஆட்சிகள் என்றெந்தெந்தக்குமாக ஸ்திரப் பாட்டுடன் இருந்து வரும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்கள் இந்தகையதொரு கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்தன என்பது இப்போது தெளிவாகிறது. தென்னாபிரிக்க இனவாத ஆட்சிகளுக்கும் போர்த்துக்கேய கலோனிய ஆட்சிகளுக்குமிடையிலான கூட்டுறவு இந்த ஸ்திரப்பாட்டினுக்கு ஒரு உத்தரவாதமாக இருக்க முடியும் என இவை கருதின.

இன்று அமெரிக்கத் தலைவர்கள் விமித் ஆட்சியினைத் தயங்கியேனும் கண்டிப்பதற்குத், தலைப்பட்டிருப்பது மட்டுமன்றி, நமிபியாவுக்கு சுயாதீனம் வழங்குவது பற்றியும் பேசி வருகின்றனர். ஆனாலும், இவர்களின் பேச்சுக்கும், இவர்கள் நடைமுறையில் மேற்கொண்டு வரும் செயல்களுக்கும் எதுவித சம்பந்தமும் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. மேலும் இவர்கள் இன-

வாத ஆட்சிகளுக்கு அவசரமல் சரமாக முட்டுக் கொடுத்துக் காப்பாற்றுவதற்கு முயலுவதும் உலகின் கணக்குத் தென்படாமலில்லை.

முன்னர், 1960 பெரவரி யில், பிரிட்டனின் பிரதமராயிருந்த ஹரோல்ட் மக்மில்லன் உலகில் ‘மாற்றங்களை நிகழ்த்தும் காற்று’ என்று வீசவதை உணர்ந்து கொள்ளுமாறு தென் னபிரிக்க தலைவர்களைக் கோரி பிருந்தார். ஆபிரிக்காவில் மாற்றங்களை நிகழ்த்தும் காற்று வீச குன்றது என்று கீளிங்கர் இன்று குறிப்பிடுமோது இவர் இன்னை மனிதர், முன் சொன்ன அத்த வார்த்தைகளையே திரும்பவும் ஒப்பிக்கிறார் என்பதை கலாந்தி அவர்கள் அறியவில் ஸீப் போலும். இந்த இரு வேறு மனிதர்களின் பிரகடனங்களின் தும் ஏக சங்கமம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஏனெனில், மாற்றங்களைச் செய்யுமாறு மேற்கத்தைய ராஜ்யத் தலைவர்களால், வேண்டப்படும் ரூஹஷி யாவின் இயக்குநர்கள் தாம் தாமாகவே நிறுவிக் கொண்ட ஒரு அமைப்பினை இல்லாதொழிப்பதற்கு விரும்பமாட்டார்கள் என்பதற்கும் அத்துடன், ‘சம வாய்ப்பு’ கரும். ‘அடிப்படை மனித உரிமை’ கரும் வழங்கப்படுவதற்கு வகை செய்யும் பிறி தொரு அமைப்பையும் நிறுவிக் கொள்ள முன்வரமாட்டார்கள் என்பதற்கும் இது சான்று பகருகின்றது. இதனை அன்மையில் தென்னபிரிக்க ஆட்சியாளர் இனவாத எதிர்ப்புப் போராளி கள் மீது கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ள பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் ருஜூப்படுத்துகின்றன. பிற போக்கு இவ்வாத ஆட்சிகளுக்கு அமெரிக்கா அளித்து வரும் உதவி எந்தவிதமான கணிசமான மாற்றங்கள் ஏற்படுவதையும் தவிர்ப்ப

தாயுள்ளது இந்த நிலைமைச் சில், ஆபிரிக்காவைப் பொறுத்த புதிய அமெரிக்கக் கொள்கை, யானது வீச்சுப் பெற்று வரும் விமோசனப் போராட்ட அலையைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும், கலோவானில்லாதிக்க ஒழிப்புப் போக்கிலைத் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்து அதனை நவகலோனியல் மார்க்கத்தில் இட்டுச் செல்லுவதற்கும் தென் னபிரிக்காவுக்கு அவகாசம் பெற்றுத் தருவதனையே நோக்காகக் கொண்டுள்ளதாய் தெரிகின்றது.

‘ஆபிரிக்கப் பிரச்னைகளுக்கு ஆபிரிக்கத் தீர்வுகளைக் காணுவது’ தொடர்பான கோட்பாடுகள் பற்றியும் தற்போது கீளிங்கர் அடிக்கடி பிரஸ்தாபித்து வருகிறார். ஆனால் அமெரிக்கா இந்தக் கோட்பாடுகளை நடைமுறையில் பின்பற்றுகிறதா என்பதே இப்போதுள்ள பிரச்னையாகும்.

இனவாத ஆட்சிகளையும் ஆபிரிக்காவில் போர்த்துக்கேயகலோனியல் ஆட்சியினையும் ஆதரித்ததன் மூலம் அமெரிக்காவும், இந்த மேற்கத்தைய நாடுகளும் சுய நிர்ணயக் கோட்பாடுகளை ஒட்டுமொத்தமாக மீறியுள்ளது. அங்கோலாவிலுள்ளே ஊடுருவல் செய்வதற்கு தென்னபிரிக்காவுக்கு ஊக்கமளித்ததன் மூலம் அமெரிக்கா ஆபிரிக்கப் பிரச்னைகளுக்கு ஆபிரிக்கத் தீர்வுகளைக்காரணம் கோட்பாடுகளின் பாலன் தனது உதாசித்தை ரூப்படுத்தியுள்ளது. ஆபிரிக்காவில் இன்னுமொரு ‘கம்யூனிஸ் சார்பு ஆட்சி’ தோன்றுவதைத் தடுப்பதற்காகவே இந்த ஊடுருவல் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக தென்னபிரிக்க ஊடுருவல்காரர்களும் அவர்தம் அமெரிக்கப் போஷகர்களும் நொன்டிச்சாக்குக் கூறுகின்றனர். ★

மு. வ. கண்ட பெண்ணுலகம்

மாஞ்சள்மணி சன்முகதாஸ்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற் றிலே ஆரம்பகாலந் தொட்டே பெண்களைப் பற்றிய இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. பெருங் காப்பியங்களும் சிறு காப்பியங்களும் பெண்களைக் கதைத் தலைவியராகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளன. ஏப்பன் களின் மனஉணர்வுகளைப் புலப்படுத்தும் செய்யுட்கள் சங்க காலத்திலே பாடப்பட்டுள்ளன. பெண்ணைப் பற்றி இலக்கியத்திலே பாடல்கள் அமைவதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் இருந்த போதிரும் அவற்றுள் முக்கியமானதாகத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே ஏற்பட்ட மாற்றம் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த மாற்றத்தினால் பெண்கள் வாழ்விலும் சமூகத் திலும் ஏற்பட மாற்றங்கள் இலக்கியங்களிலும் வந்து படியத் தொடங்கின. பல்வேறு காலப் பகுதிகளில் அவ்வக்காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற வள்ளும் இலக்கியங்கள் பெண்களைப்பற்றி பேசத் தொடங்கியதை இலக்கிய வரலாற்றிலே நாம் இன்று காண முடிகின்றது.

இவ்வாறு இலக்கிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய இலக்கிய கர்த்தாக்களான பலரிருப்பினும் தற்காலத்திய பெண் சமுகதாய் நங்களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்ற இலக்கியங்களைப்படைத் துள்ளவர்களில் தாக்டர் மு. வ. மிகவும் முக்கியமானார். தனக்கென ஒரு தனி உரைநடையை எழுத்துவிலே அமைத்து அறு

பதிற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரை, புனைக்கதை, விமர்சன நூல்களை எழுதியவர். இலக்கியத்தில் மட்டுமன்றி இலக்கணத்திலும் திறமைபெற்றிருந்தமையால் இவரது எழுத்து இலக்கிய உலகில் நன்மதிப்பினைப் பெற்றது. பழையதமிழ் இலக்கியக் கருத்துக்களைக் காலத்துக்கெல்லாம் வாதனை என்று தள்ளிவிடாமல் அவற்றைப் புதிய கோணங்களிலே பொருத்திப் பார்த்து கதைகள் புனைந்து ஒரு புதிய உத்திரை நாவல் இலக்கியத்திலே அறிமுகம் செய்தவர் இவர் என்னாம். இவர் எழுதிய நூல்களிலே ஏறக்குறைய பதினைந்து நாவல்கள் என்ற வரிசையில் சோக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நாவல்களிலே இவர் கையாண்ட உரை நடையும் கருத்தும் கதையம்சமூழ் எனைய நாவல்களிலிருந்து வேறு பட்டு விளங்கின. இதனால் தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலே மு. வ.க்கு ஒரு தனி இடம் கொடுக்க வேண்டியதாகிவிட்டது. நாவலுக்குரிய பண்புகள் அவற்றில் குறைவென்று பல அபிப்பிராயப் பட்ட போதிலும் அவருக்கென்று ஒரு தனித்துவத்தை நாம் அவரது நாவல்களிலே காணமுடிகிறது. அதுவே அவர் மாற்றிய மைக்க முற்பட்ட சமுதாய அமைப்பாகும். இந்த நாவல் இலக்கியத்திலே புதுமை என்று கொள்வதற்கு இல்லாவிட்டாலும் அவரைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்படைத்து என்ற நம்பிக்கையோடு எழுதினார். அந்த நம்

பிக்கை தற்போதைய பெண்கள் சமுதாயத்தைக் குறிப்பாக அவதானித்துப் பார்க்குமிடத்து ஏற்றதாகவே காணப்படுகின்றது என்னாம்.

மு. வ. எழுதிய நூல்களிலே இப்பெண்சமுதாய மாற்றத்தை எந்த அடிப்படையிலே அவர்கொண்டுவர முயன்றார் என்பது அவரது சில நாவல்களிலே ஆணித்தரமாக விழுந்துகிடக் கிறது. உரைநடைப் பந்தியாக தொடர்க்கதைகள் எழுதியவர் மு. வ. என்று குறைக்குபவர் கள் அவர் நோக்கத்தினை அறியாதவர் என்றே கொள்ள வேண்டும். வெறும் பொழுது போக்கிற்காக வாசிக்காமல் எழுத்தாளாளின் படைப்புக்கு உந்துதலாக இருந்த கருத்தினை அறியும் ஆவலோடு அவர்களுது நாவல்களைப் படிப்பவர்கள் இதனை எளிதில் உணர்ந்து கொள்வார்.

தமிழ் நாவல் உலகிலே பல வகைப்பட்ட நோக்கு நிலைகளையும் கையாண்டு வெற்றி பெற்ற பெருமை இவருக்குண்டு. அவரது படைப்புக்களிலே காணப்படுகின்ற கதை கூறும் உத்திகளை பின்வருமாறு வகுக்கலாம்.

1. கதைத் தலைவியரே தங்கள் வாழ்க்கையைக் கூறுவது. இதற்குதாரணமாக அல்லி, நெஞ்சிலொரு முன் என்ற இருநாவல்களையும் குறிப்பிடலாம்.

2. கதைத் தலைவனும் தலைவி யும் மாற்றிமாற்க கூறுகின்ற பண்டு. இதற்குதாரணமாகக் கள்ளோ காவியமோ? என்ற நாவல் அமைந்துள்ளது.

3. கதையிலே வருகின்ற மாந்தர் பலரும் மாறிமாறு பேசுவதாக அமைந்தது. இதற்கு உதாரணமாக செந்தாமலோ,

அந்த நாள் என்பவற் றக்குறிப்பிடலாம்.

4. கதைத் துணை மாந்தரில் சுதைத் தலைவனுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் கூறுவதாக அமைந்தது. அகஸ்விளக்கு, வாடாமலர் என்பன,

5. கதைத் தலைவருடன் நேரிடத் தொடர்பில்லாத அல்லது நெருங்கிய தொடர்பில்லாத துணைக்கதை மாந்தர் கூறுவது போலவைமந்தவை. மஸர்விழி, கரித்துண்டு.

6. ஆசிரியரே படர்க்கையிடத் தில் நின்று கதை செய்க்கால்வது போலவைமந்தவை. பாவை, பெற்றமனம், கயமை என்பன.

இல்லவுத்திகளை மு. வ. கையாண்டு நாவல்படைக்கும் போது அவர் கருதிய சமூகமாற்றத்தினை எவ்வாறு அமைத்துச் செல்கிறார் என்பதே அவரது சிறப்புக்குக் காரணமாக அமைகிறது. குறிப்பாக பெண்சமுதாய நிலையினை வெளிக்கொள்ள அவர் எடுத்த முயற்சிகளை நாம் அங்கு கண்டுகொள்ளலாம்.

பழைய இலக்கியப் பாடல் களிலே பெண்ணின் பெருமை பற்றிய பேசுகின்ற பாடல்களை எடுத்தாண்டு பெண் சமுதாய நிலையினச் சித்தரிக்க முற்பட்டவர் பலர். அவர்கள் கையாண்ட முறையினை விடுத்து ஒரு புதிய முறையை டாக்டர் மு. வ. கையாண்டுள்ளார். பெண்ணின் கடமையை உயர்த்தி மக்கத்திற்கும் சாந்தியளித்து ஆனுவலகிற்கும் அறிவெறுத்துவதாக அமைந்த களிமணி தேசிக வினாயகம்பள்ளையின் பாடல்களையும் பாரதி கண்டபுதுமைப்பெண்ணைப்பற்றிய பாடல்களையும் ஆராய்ந்து அவர்கள் கண்டபெண்ணின் பெருமை உயரசமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு

உன்னத நிலையை வழங்க முற்பட்டவர் பலர். ஆனால் இவரோ நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவத் தின் மூலம் அச்சாதனையைச் செய்ய முற்பட்டு வெற்றியும் கண்டவர் எனலாம்.

நாவல்களை இன்று அதிகமாகப் படிப்பவர்கள் பெண்கள் என்ற எண்ணம் இன்று எல்லோரிடையேயும் பொதுவாக நிலையில் கின்றது. இத்தகையதொரு நிலையிலே மு. வ. வும் வாழ்ந்தவர். இதனால் அந்த நோக்கத்திற்காக என்று அவர் குறிப்பாக எழுதாவிட்டாலும் கூட இதனால் அவர்களுக்கு பலன் ஏற்படக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர் எழுத முற்பட்டிருக்கிறார் எனலாம். இதற்கு அவருடைய பெண்பாத்திரங்களும் அவற்றின் படைப்பும் சான்றுக அமைகின்றன.

பாத்திரப் பண்பை வாசகர்கள் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் சில புது உத்தி முறைகளைச் சில இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கையாணுவதனால். அதுவே பாத்திரங்களுக்கு பெயரிடுகின்ற முறையாகும். டாக்டர் மு. வ. இந்த முறையினை பெரிதும் தருவியுள்ளார். வசீகரம், பாலை, செந்தாமரை, சூழமாலை, அறவழி, நல்லயன், அருளாப்பன் ஆவர்ப் போன்ற பெயர்களை இத்திறத்தன என்று சொல்லலாம்.

இனி அவர் பெண்கள் சமுதாய நிலையினை எடுத்துக்காட்டி அவர்களின் பெருமையைக் கூறுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் அவர்கள் நடத்தையால் அவர்களது சமூகத்திற்கு ஏற்படும் சீர்கேட்டையும் தெளிவாக சில நாவல்களில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பெண்களின் குணப்பண்புகளைத் தெளிந்து அவற்றை அவர் தம் சமூகத்தில் ஏற்படும் நிலைமைகளையும் மாற்றங்களையும்

தெளிவாகச் சித்தரித்துக் காட்டி முற்பட்டமை அவர் பெண் உலகிற்கு எவ்வளவு தொண்டு செய்ய முற்பட்டார் என்பதைக் காட்டுகின்றது. வாழ்க்கையிலே ஆணும் பெண்ணும் முக்கியபங்கெடுத்துக் கொள்பவர்கள். அவர்கள் இருவரதும் ஒற்றுமையான செயற்பாடே உண்மையான மனித சமூகத்தை உருவாக்கும் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு நாவல்களிலே பொதியப்பட்டுள்ளன. இதனால் சில வேளைகளில் அவரது நாவல்கள் அறநூல்கள் என்ற வருணிப்புக்குள்ளாகவும் நேரிட்டன. மனித சமுதாயத்தைப் பிரதிபலித்துக்காட்டுகின்றதாக அவரது நாவல்கள் முழுக்கமுழுக்க வந்தமையாவிட்டாலும்கூட அச்சமுதாய சீர்திருத்தத்தை வேண்டிநிற்கின்ற நிலைமையை விளக்கிக் காட்டுவதாக அமைந்தன.

குறிப்பாக மு. வ. வளர்நூவரும், பாராதியும், கவிமனியும் எணைய காவியப் புலவர்களும் மாண்சீகமாகக் கண்ட புதுமைப் பெண்களை தற்காலச் சமுதாயத் திலே இனங்காண முற்பட்டிருக்கிறார்களேன்றாம். தான் படைத்துப் பெண் கதாபாத்திரங்களை வாழ்க்கைச் சூழலோடு ஒட்டியவர்களாகவும் சிலவேளை அற்புதப் படைப்புக்களாகவும் அவர் சிருஷ்டித்ததின் நாக்கம் இதுவே. இந்த அடிப்படையிலே அவரது நாவல்களின் பெண் கதாபாத்திரங்களிலும் குறிப்பாக கதைத்தலைவியரது பண்பை நோக்குமியிடத்து பெண்ணினத்தின் முன் நேற்றத்திற்கும் பெருமைக்கும் அவர் செய்த தொண்டு வெளிப்படுகின்றது. பெண்களின் மனவளர்ச்சிகளையும் உணர்ச்சிகளையும் அவர் உளவியல் ரீதியாக ஆராய்ந்து தமது புனைகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

அவரது நாவல்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு அம்

சம் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. அல்லின் என்ற நாவலில் கதைத் தலைவியாக ஒரு பெண் டாக்டர் அமைகிறார். திருமணத்தின் பின்பே கதையாரம்பமாகிறது. இங்கு இல்வாழ்க்கையின் ஆரம்ப கட்டத்தில் பெண் மனத்தை அவர் ஆராய் முற்பட்டிருக்கிறார். அல்லியின் மனவளர்ச்சி யிலே மாற்றங்களைச் சித்தரிப்பதின் மூலம் கதையை வளர்த்துச் செல்கிறார். துணைப்பாத்தி ரங்களாக இன்னு பெண் பாத்தி ரங்களைப் (டாக்டர் பரமேஸ்வரி இன்பவல்லி) படைத்துப் பெண் களின் வேறுபட்ட குணவியல்வு களை அவர்களிலே பொதித்து இரண்டையும் சீர் தூக்கி ஆராய் வதன் மூலமாகப் பெண்களின் மனத்தளவிலான குறையை நீக்க முற்பட்டிருக்கிறார். பெண்ணுக்குக் கல்வி அறிவு அடக்கமும் மட்டுமிருந்தால் போதாது. துணியும் செயல்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும் பண்பும் அசியம் வேண்டுமென்பதை அல்லியின் வாழ்வின் மூலமாக வளரிப்படுத்துகிறார். பெண்ணின் சீர்திருத்தத்தினைப் பெண்களின் துணைகளாண்டு செய்வது சிறந்தது என்ற கொள்கையை அவர் இங்கு வலியுறுத்திக் காட்டுவது பொருத்தமானதாகக் காணப்படுகிறது. அல்லியின் மனவளர்ச்சியின் நடுப்பகுதியில் அவள் தன்மையைப் பின்வரும் உரையாடல் எடுத்துக் காட்டுகிறது

“நான் அறிவள்ள பெண்ணைக் கிருந்தும் பயனில்லை. திருமணத்தின் போது மருங்கு போனேன்: சொன்னபடி சேட்கும் பேதையாக இருந்தேன். இப்போது அப்படி இல்லை. துன்பப் பட்டுப்பட்டு நெஞ்சம் உரம் பெற்றுவிட்டது. உணர்ச்சியைப்பட்டுக் கலங்காமல் ஓரளவு தெளிவோடு எண்ணிப் பார்க்கும் திறன் பெற்றுவிட்டேன்.

அதனால் அப்பாவிடம் எப்படிச் சொல்வது என்று இனித் தயங்க மாட்டேன். தயங்காமல் சொல்வேன். மறைத்துப் பயன் என்ன? வீண் கவலை ஏன்?”

புத்தக அறி வினை விடவாழ்க்கையனுபவ அறிவினால் பெண்ணுவகம் சீர்பட முடிய மென்ற நம்பிக்கையினை மு. வ. மஸ்ரியி என்ற நாவலிருமூலம் ஊட்ட முற்படுகிறார். கலையும் வாழ்க்கையும் இனையும்போது குடும்பம் என்ற கட்டுக் குலைவு தற்குரிய காரணத்தைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இன்னும் வாழ்க்கை ஒரு பெண்ணுக்கு எதிர்பாராத வண்ணம் அமைந்து விட்டால் எப்படி அதனைச் செப்பனிட வேண்டும் என்பதற்காகவே மலர் விழி என்ற கதைத் தலைவியை அவர் படைத்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. பெண்ணுக்குக் கல்வி அவசியம் தான். ஆனால் அது வாழ்க்கையைச் சீர்படுத்துவதாக அமைவதுதான் சிறந்தது. படித்துப் பட்டம் பெற்றும் குடும்ப வாழ்க்கையைச் சீராக நடத்த முடியாவிட்டால் பெண் கல்வி வேண்டாம் என்ற எண்ணத்தைச் சமுகத்தினிடையே பரவிடக் கூடாது என்பதுதான் மு. வ. வின் நோக்கமாக இருந்தது.

“படித்திருக்கலாம். அவோடு நிற்கலாம். அண்ணு! வாழ்க்கையில் இந்தப் படியில் ஏறலாம், அந்தப் படியில் ஏறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறவர் அடிக்கடி சறுக்கி விடுகிறார்கள். இருக்கிறபடி கீழ்ப்படியாக இருந்தாலும் ஆடாமல் அசையாமல் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்வோம். அது போதும் அண்ணு!” என்று மலர்விழி சொல்லுவது தான்.

கற்ற கல்வியைக் சரியான படி துணைக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவது பெண்ணுக்கு மிக ஏம் வேண்டியது. கலையும் வாழ் ஏம் இணையும்போது வாழ் ஏ சீரழியாமல் காப்பாற்றப்படுவதற்குக் கல்வி அவசியம்தான். இதனைத் தற்காலப் பெண்களோடு எண்ணிப் பார்க்கும் போது மு.வ. மலர்விழியைப் படைத்ததன் நோக்கம் எது வென்பது புரிகிறது. நாவலின் கதாநாயகியாகிய மலர் விழி பெண்ணினத்தின் பிரதிநிதியாக அங்கே படைக்கப்பட்டுள்ளார்.

இதே மலர்விழி போன்ற பெண்ணைக் கண்ட மு.வ. இன்னுமொரு பெண்ணையும் எமக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். அவள்தான் அவர் எழுதிய வாடா மலர் என்ற நாவலில் வருகின்ற சுடர்விழி என்னும் பாத்திரம். வாழ்க்கையில் பெண்ணுக்கு இருக்கும் பண்பையும் பொறுப்பையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இங்கே மு.வ. வின் வாழ்க்கையனுபவம் தான் அவளைப் படைத்திருக்கின்ற தெள்ளாம்.

‘நீங்கள் கற்றுக் கொடுத்த வழிதான். ஒருவர் விருப்பப்படி என்றால் வாழ்க்கை நன்றாக நடக்கிறது. இருவர் விருப்பம் என்றால் இரண்டுவழி ஆகிறது. நல்லதோ கேட்டதோ அவர் விருப்பப்படி நடக்கட்டும் என்றிருக்கிறேன். அவர் படித்தவர்; தெரிந்தவர்; உலகம் அறிந்த வர்; உலகத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர். நான் வீட்டோடு வாழ வேண்டியவன். அதனால் விருப்பம் தான் பெயர். அதை உணர்ந்து நடக்கிறேன். ஒரு துண்பமும் இல்லை’

இங்கு பெண்ணுக்கு உள்ள பகுத்தறிவினை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் ஆண்களின் பொறுப்பையும் காட்டிச் செல்கிறார்.

ஆனால் இந்த மனநிலையுள்ள பெண்கள் எத்தனை பேர் சமூகத் தில் வாழ்கிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. சமூகத்தின் குடுப்ப அமைப்பினைக் கொண்டு நடத்துவதற்கு ஆனாலும் கும் பெண்ணுக்கும் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பண்பு இருக்க வேண்டும். அதிலும் அப்பண்பு பெண்களிடம் தான் சிறப்பாக அமைய வேண்டியது என்பதை மு.வ. இங்கே சொல்லாமல் சொல்விழியுள்ளார்.

கலையும் நாகரீகமும் வெகுவாக வளர்ந்துள்ள இந்த நூற்றுண்டுக் காலப்பகுதியிலே சமூகச் சீர்கேட்டுக்குப் பெண்ணுக்கும் பங்குண்டு என்பதை மு.வ. மறைக்கவில்லை. செந்தாமரை என்ற தனது நாவலிலே இதைப் பியத்துக் காட்டியுள்ளார். படித்த பெண்ணை இருந்தாலும் நிதானம் தவறி நடக்க இடமுண்டு என்பதைக் காட்டும் முகமாக இக்கதைத் தலையைப் படைத்துள்ளார்.

‘நான் இன்றைக்குத் தூய்மையானவன் என்று தலை நியிர்ந்து நிற்கமுடியவில்லை அல்லவா? அதனால் தான் செருக்கெல்லாம் அடங்கிக் கிடக்கி ரேன். கல்லூரியிலும் முன்போல எல்லோருடனும் பழஞ்சுவதில்லை. நாகரீகம் என்று சொல்லி மனம் போக காய்த் திரியாமல் மனப்பண்பாடு வேண்டுமென்று உணர்ந்து கொண்டேன்’

வாழ்க்கையில் எதிலும் பரமர்ப்புக் கூடாது. கிடைத்ததைக் கொண்டு மனப்பூர்வமாக அமைதி பெறுவதே நல்லமனத் தின் தன்மையாகும். இதுவே செந்தாமரை மூலம் அவர் பெண்சமூகத்திற்குக் கூறும் வாழ்க்கையனுபவம். இன்னும் அவர் பல்கலைக் கழகத்திலே பேராசிரியராக இருந்ததன் காரணத்தினால் பெண்கள் சிலரது

வாழ்க்கை அனுபவங்களை நேரடியாகக் காணக்கூடிய சில சந்தர்ப்பங்கள் அவருக்கேற்றப்பட்டிருக்கலாம். அந்தச் சிக்கல்களைச் சிந்தித்து இந் நாவலில் தெளிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

பெண்களின் மனவாழ்வுப் பிரச்சனையே மு. வ. உள்ளத் தில் ஆழமாகப் பதித்திருந்தது என்பது அவரது நாவல்களைப் படிக்கும்போது கண் டுணர்க் கூடியதாக இருக்கிறது, இனம் பெண்களின் காதல் போராட்டம், அதாவது வயதுக்கோளாறு என்று பெரியவர்களால் குறிப்பிடப்படுகின்ற அம்சத்தை அவர் 'இது சாதாரணமானது' என்று தள்ளிவிட விரும்பவில்லை. அந்தப் போராட்டத்தை உள்ளியல் ரீதியாக ஆராய்ந்து பார்த்துள்ளார். அதற்காகவே பாவை என்ற நாவலை எழுதியுள்ளார். காதல் போராட்டத்திலே சாதியை மையமாக வைத்துப் படித்த ஆணுடன் படியாத பெண் தூய வையரை அன்பு கொண்டு கடைசிவரை போராடி வெல்வதாகக் கடையை அமைத்துள்ளார்.

வாழ்க்கைப் போராட்டத்திலே பெண்ணுக்குத் தேவையான அஞ்சலமையுணர்வு எப்படிப் படிப்பாயாக வளரவேண்டுமென்பதை இந் நாவலில் திறம்பட எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பெரியவர்களை விடப் பெண்கள் சீர்திருத்தத்தில் முன்னின்று செயலாற்றுவர் என்பதற்குப் பாவை என்ற பாத்திரம் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. 'உள்ளத்து உயர்வுகள் நகரங்களில் மாறிவிட்டாலும் நாட்டுப் புறங்களில் பெரும்பாலும் அப்படியே இருக்கிறது' என்ற தன் கருத்தினை வலியுறுத்துவதற்காகவே இந்தக் கதாநாயகியைப் படிக்க வைக்கிறூர்.

'எவ்வளவு வீரம் வந்துவிடது! ஒன்றும் தெரியாத பெண்! யாரோடு வருகிறோன்! எனக்குத் தன் வாழ்வை ஒப்படைத்து விட்டாளே!

இங்கே நிமிர்ந்த நன்னைட்டும் நேர்கொண்ட பார்வையும் நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்குமிருப்பதால் 'செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லை' என்ற பாரதியின் கருத்துக்கு ஒரு படி மேலேயே மு. வ. சென்று விட்டாரென்னலாம். அவர் நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கில்லாவிட்டாலும் பெண்களால் திறம்பாமல் வாழமுடியுமென்பதை வலியுறுத்துகிறோர். பெண்ணுள்ளத்தில் அறிவைப் போற்றி அவர்கள் பெரும்பாலை எடுத்துக் காட்டுகிறோர்.

ஆனால் கள்ளோ காவியமோ என்ற தனது முதல் நாவலில் பெண்ணின் மன வளர்ச்சியின் வேறுபாடுகளைப் புதிய முறையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றூர். ஒரு புதிய சமுதாயம் உருபாகும் போது ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகளை எடுத்துக் காட்டும் பண்புடன் இந்த நாவல் ஆரம்பமாகிறது. அதில் பெண்கள் மன உணர்வுகள் எவ்வாறு புதியதொரு குழந்தையில் செயற்படுகின்றன என்றையும் ஆண்களது பொதுத் தன்மை எவ்வாறு அவற்றைப் பாதிக்கிறதென்பதையும் தெளிவுபடுத்திக் காட்டுவதுபோல இது நாவலின் கதாபாத்திரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பெண்ணுலகத்தின் கீழ் மட்டப் பிரதிஷ்஠ியாக ஒருக்கியைத் தெரிவிசெய்து அவளை ஒரு சமுதாய மாற்றத்திற்குக் கருவியாக்கி புதியதொரு சமூகத்தை உருபாக்கினார். இதுவரதாசருணைய புதுமையைப் போக்கிறதுச் சிறந்த உதாரணமாகும். மங்கை என்ற பாத்திரம் இந் நாவலில் வேலைக்காரியாக அஞ்சி வாழ்ந்து வீட்டுக்

காரியாக மாறியவன், இப்பாத் திரப் படைப்பில் பெண்களின் மன வளர்ச்சியினை உளவியல் ரீதியாகக் காட்டிச் செல்கிறார். மனைவியாக மாறியவன் கணவு னால் வெறுக்கப்படுவதை சர்வ சாதாரணமாக ஒரு நிகழ்ச்சி யால் நடத்திக் காட்டி அதன் மூலம் அவளது தாழ்வு மனப் பாண்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறார். ஆனால் அதே மங்கை பிரிவின் துயர் தந்த துணிவினால் உணவுவிடுதித் தலை வியாகித்திடமானவாழ்வுநடாத் துகிறுள். காலச் சூழ்நியில் மீண்டும் தன்கணவன் அருளப்ப ரையும் குழந்தை தேன்மொழி யையும் சந்திக்கிறார்கள். பெண்ணின் நுண்ணிய மனவுணர்வுகளின் தன்மையை இச் சந்தர்ப்பத்தில் மு.வ. வெகு அழகாகச் சித்திரிக்கிறார். தாழ்வு மை உணர்வினால் உந்தப்பட்ட மங்கையையும் வேலைக்காரி என்ற வெறுப்புணர்வு சொன்ற தேன்மொழியின் மனத்தையும் மாற்றுவதற்காக உளவியல் ரீதியான பரிட்சைகள் நடத்திக் காட்டுகிறார். ஈற்றில் பெண்ணுள்ளம் மென்மையானது, அதன் எல்லை வெகு குறுபிவது என்பதைப் புலப்படுத்தும் வகையில் மங்கையின் வரம் வை முடிக்கிறார்.

இங்கு ஒரு முக்கிய பண்பு குறிப்பிடத்தக்கது. ஏவெனில் இது அவர் எழுதிய முதல் நாவல். அதைவிடக் காலத்தினும் முந்தியதாகும். அக்காலத்தில் புரட்சிக் கருத்துக்களுக்கு இருந்த வரவேற்றின் தன்மையை இவரது நாவல் ஓரளவுக்கு மதிப்பிட்டுக் காட்டுவதாக அமைந்தாலும் கூட ஏனைய அவரது நாவல்களோடு ஒப்பிடும்போது பெண்ணுலகத்தைப் பற்றிய சமுதாயத்தினைப் பற்றிய தெளிவான நிலையைக் காணமுடியாதிருக்கி

றது. எனினும் உளவியல் கருத்துக்களைத் துணைக்கொண்டு கதை யைக் கூறிச் சென்று ததாநாயகியை வாசகர் மனத்திலிருத்தி விட அவர் செய்த முயற்சி பாராட்டிற்குரியது, பெண்ணின் முன்னேற்றத்தினையும் உரிமைகளையும் அழகாகவும் ஒழுங்காக வும் காட்டிச் செல்வது கருத்தைக் கவர்கிறது. ஒரு பெண்கள்ளாகவும் மாறவாம். காவியமாகவும் மாறவாம். அது வாழும் வாழ்வைப் பொறுத்தது என்கிறார் அவர். எந்தச் சூழலில் ஒரு பெண்வாழ்வை ஆரம்பிக்கின்றார்களோ அதை இலகுவில் மறந்து விடுகின்ற பண்பு அவனுக்கு இல்லை.

‘நான் வேலைக்காரியாக வாழ்ந்த அந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் இந்தக் தொல்லை இல்லை: வேண்டியபோது விடுதலை தரும் பெண்ணாக இருந்தேன். ஆனால் திருமணம் ஆண்பின் என்றும் விடுதலை இல்லாத வாழ்நாள் சமையாக மாறிவிட்டது? இதனால்தான் பலருடைய இல்லாத வாழ்வைகை பின்கரும் வெறுப்பு மாகவே கழிந்து துண்பம் மிதுந்ததாக இருக்கிறதோ?’

மங்கையின் இந்த நினைப்பு அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகிறது: எனினும் மு.வ. வின் சிந்தனையின் புதிய அமைப்பு போற்றுதற்குரியதே.

அந்திய நாகரிகமும் பண்பாடும் எமது பெண்குலத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை அவருடைய கையை என்ற நாவல் எடுத்துக்காட்டுகிறது. கல்வியறிவிருந்தபோதும் பெண்களை நாகரிகத்தின் தாக்கம் எவ்வாறு தலைகீழாக மாற்றிவிடுகிறது என்பதை இந்தாவல் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது.

வாழ்வைகையின் போக்கிற கிணங்க பெண்களை ஐந்து வகையாகப் பகுத்துள்ளனர்:

1. குடும்பமே உலகமாய் கண
வனே தெய்வமாய் அடக்
தத்தோடு வாழும் பெண்கள்:

2. படிப்புக்கேற்ற தொழில்
தேடிக் குடும்பத்தில் பாதி
வாழ்வும் தொழில் செய்யும்
இடத்தில் பாதி வாழ்வுமாக
வாழ்வப்பார்கள்.

3. திருமணமாகி விட்டு தே
விலக வழியில்லையே என்று
குடும்பத்தில் வாழ்க்கை நடத்தி
வெளி உலகத்தில் ஆர்வம் மிக்க
பெண்கள். இவர்கள் கணவனைப்
பெயர் அளவிற்குக் கொண்ட
வர்கள்.

4. திருமணத்தை வெறுத்து
ஓழுக்கத்தோடு பழிக்கு
அஞ்சி வாழ்வப்பார்கள்.

5. திருமணத்தைப் பற்றி சித்தியாமல் ஓழுக்கத்தைப்
பற்றிக் கவலைப்படாமல் வாழ்
பவர்கள்.

இந்த வகையிலே இரண்டு வகையினை இரண்டு பாத்திரங்களில் அமைத்து அந்த எதிரான இரு பாத்திரங்களின் மூலம் சமுதாயப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண முறப்பட்டுள்ள எரார். வாழ்வை விளக்கிக் காட்டுகின்ற பண்பில் அந்த இரண்டு பாத்திரங்களும் (வசீகரம், மென்மொழி) திறப்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

பெண்களைப் பற்றிய அவரது அபிப்பிராயங்களையும் இந்நாவல் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

‘எந்தப் பெண்ணிடத்தில் அடக்கம், எளிமை, ஓழுங்கு, கடலமயணர்ச்சி இவைகளைக் காணமுடியுமோ அந்தப் பெண் ஒரு தப்பு வழிக்குப் போக மாட்டாள்’

சமுதாயத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்ற பெண்கள் நாகரிகத் தின் சமூந்தி வேகத்தில் அள்ளுண்டு போவதை அவர் அவதானித்திருக்கிறார். இத்தால் அவர்கள் செயல்களைத் திசை திருப்புவதற்கு ஏற்றதொரு வழி

விளைக் கண்டு பிடிக்க அவர் செய்த முயற் சியின் விளைவாகவே இந்நாவல் எழுந்ததெனவாம். படித்த பெண்களையே அவர் பெரும்பாலும் அவதானித்திருக்கிறார். இதற்கு அவரது உத்தி யோக நிலையும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். பொதுவாக அவரது நாவல்கள் எல்லாமே படித்த வர்கள் வாழ்க்கையைக் கணித்துக் காட்டுவனவாகவே அமைந்திருக்கின்றன.

இத்தால் குறிப்பாக அவரது நாவல்கள் இளம் மாணவரையோ விரும்பி வாசிக்கப் படுகின்றன. சமுதாய சீர்திருத் தத்தில் இளைய தலைமுறையின் பங்கினை அவரது நாவல்களில் எடுத்துக் கூறுகிறார். பெண்களின் உலகத்தைத் தனியாகப் பிடிப்பாரா மல் ஆண்கள் உலகத்தோடு இளைஞ்சு ஒரு சமுதாயம் என்ற நிலையில் நாவல்களை உருவாக்கி யுள்ளார்.

சென்ற நூற்றுண்டு சர்வதேசப் பெண்களாண்டக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டமையாலும், பெண்களைப்பற்றிய பன்முகப் பட்ட பரிமாண நீண்டாயும் ஆராய்வு செய்ய வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. இந்த நிலையிலே மு. வ. வின் பெண்கள் பற்றிய கருத்துக்களையும் ஆராய வேண்டிய தேவையேற்பட்டது. இத்தால் தமிழ் நாவல் இலக்கிய உலகிலே அவரைப் பற்றிய மறு மதிப்பீடு ஒன்றினையும் நாம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. இன்னும் நூற்றுண்டு நிறைவை அண்மித்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் ஏறக்குறைய கால் நூற்றுண்டு களாக நாவல்கள் எழுதிவந்த வர் என்ற முறையில் மு. வ. வின் மறு மதிப்பீடு முக்கியமானதாகின்றது. அவர் கண்ட பெண்ணுலகம் புதிய உலகமே என்பதற்கு இது சான்றூக அமையலாம். ★

தமிழக்குத் தனிப் பெரும் பெருமை!

அகிலன் அவர்களுக்குப் பாரதீய ஞானபீடப் பரிசாகிய ஒரு இலட்சம் ரூபா இந்த ஆண்டு கிடைக்கப் பெற்றதையிட்டு ஈழத்து எழுத்தாளர்களது சார்பில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

தொடர்க்கதையாக ஆண்த விகடனில் வெளிவந்து பின்னர் நூலுருப் பெற்றுள் நாவலான ‘சித்திரப் பாவை’ என்ற புத்தகத்திற்கு இந்தப் பரிசு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது.

அகிலன் அவர்கள் தேசிய உணர்வு மிக்கவர்; தேசியச் சிந்தனையாளர்; பண்பாளர்; பழகுவதற்கு இனியவர்.

அவர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கைக்கு வந்திருந்த பொழுது யாழிப்பாணத்திற்கும் விஜயம் செப்திருந்தார். நமது எழுத்தாளர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து அன்றாக்குத் தேநீர் விருந்து நடத்தியதும் வரவேற்புக் கூட்டல் கூட்டியதும் இன்னமும் எமது நெஞ்சில் பசுமையாக இருக்கின்றன.

தனிப்பட்ட முறையிலும் நான் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குச் சென்னையில் கிட்டியது. ஒரு சகோதர எழுத்தாளன் என்ற கௌரவத்துடன் என்னைத் தமது இல்லத்திற்கு அழைத்து, விருந்துண்ண வைத்து மகிழ்ந்ததையும் இங்கு நான் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இத்தனை பெறுமதி வாய்ந்த ஓர் அகில இந்தியப் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்ட ஒரேயொரு தமிழ் எழுத்தாளன் அகிலன்தான் என்பதை என்னும்போது தமிழ் எழுத்தாளர்களே பெருமைப் பட நியாயமுண்டு.

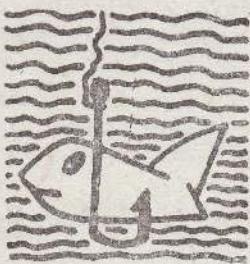
சமீபத்தில் சோவியத் யூனியனுக்குச் சென்று வந்த படைப் பாளியான அவர், அந்தப் பொதுவட்டமை மண்ணில் கூத்துக் குலுங்கும் கலை இலக்கியச் சோலை வனங்களைப் பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருந்தார். ஓர் எழுத்தாளன் பார்வையில் அவர் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கள் மிகவும் பெறுமதிவாய்ந்தவையாகும்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக எழுத்துவிகில் நிலைபெற்றுவரும் எழுத்தாளரான அகிலன், பல நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்துப் பழக்கப்பட்டவராகும். ‘தீபம்’ இதழில் வெளிவரும் இவரது கயவரலாறுக் கட்டுரையில் இதை நாம் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

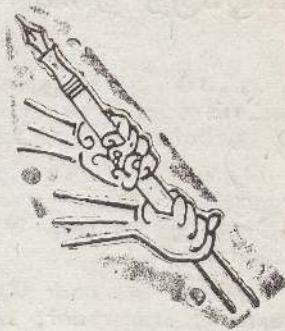
தலைக்கனமோ எழுத்தாளர்களுக்கு இயல்பாகவுள்ள சோம் பேற்றதனமோ அற்ற படைப்பாளி இவர். இவரது படைப்புக்கள் பற்றி விமர்சகர்களிடையே பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் நிலவலாம். ஆனால் மனிதப் பங்கு நிரம்பப் பெற்றவர் என்ற கருத்தில் சகலரும் ஒன்றுபடுகின்றனர்.

இவரது எழுத்துக்குக் கிடைத்த பெருமை தமிழகே தனிப் பெரும் சிறப்பாகும்.

டோயினிக் ஜீவா

தூண்டில்.....

டோயினிக் ஜீவா

★ மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கா விண் தரமான நாவல் ஒன்றை மல்லிகையில் தொடராகப் பிரசரிப்பீர்களா?

நாவலப்பிடி ரா. மோகன்ராஜ்

மொழி பெயர்ப்புத் தரமாக அமையுமானால் அதற்கு உதவக் கூடிய ஆற்றலுள்ள மொழி பெயர்ப்பாளர் உதவக் கூடுமா னல்— நிச்சயம் பிரசரிக்கப்படும்.

★ ஒரு பத்திரிகையில் கௌரவ ஆசிரியர் என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டுப் பின்னர் அது அகற்றப்பட்டுள்ளதே இதன் சூட்சமம் என்ன?

நீர்வேலி. க. சந்திரகுமார்

சகலருக்கும் தெரிந்த பகிரங்க உண்மை பற்றிச் சொல்லாமல் இருப்பதே ஒரு கெளரவமாகும்.

★ இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்டுத் தீபாவளிக்கு வெளி வர இருக்கும் கோமாளிகள் சினிமாப் படம் பற்றிய விமர்சனம் மல்லிகையில் வெளி வருமா?

வெ. தனேந்திரன்
கொழும்பு - 13

வெகு ஆவருடன் அப்படத்தை எதிர்பார்க்கிறேன். பார்த்தவுடன் எனது விமர்ச எத்தையும் தொகுத்து பலரது அபிப்பிராயங்களையும் நவம்பர் இதழில் வெளியிடுவேன்.

★ வீரகேசரியின் பிரசரங்கள் பற்றி உங்களது எண்ணை என்ன?

நாரங்மலை: எம். யூசுப்

எவர் என்னதான் சொன்ன லும் இது ஒரு சாதனை என்றே கூறுவேன். அரை நூற்றுக்குக் கிட்டத் தட்டவாக இந்த நாட்டு எழுத்தாளரின் நூற்களை வெளியிட்டு வைத்து, அதைப் பல்லாயிரக் கணக்காக விற்க வைத்த நிர்வாக ஒழுங்கு பாராட்டக் கூடியது. வெளியிடுபவர் எழுத்தாளரின் கருத்துக் களில் தலையிடுவதாகக் கேள்வி. இதுதான் கொஞ்சம் கசப்பானது. புதிய புதிய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை மக்கள் மத்தியில் உலவ விடத் தனியான துணிவு தேவை. வீரகேசரிப் பிரசரமாக வந்த சிருஷ்டிகள் அத்தனையையும் தொடராக விமர்சிக்கப் படுவது இந்தக்

காலகட்டத் தேவை இது எனது
அபிப்பிராயமாகும்.

★ சர்வதேச மடையன் யார்?
உமக்குத் தெரியுமா?

கிரிமலை. வி. கார்த்திகே

உம்மை எனக்கு நேரில்
தெரியாது.

★ திராட்சைப் பழ உற்பத்தி
பற்றி அறிவார்ந்த வீடு
யங்களை யாரிடம் இருந்து பெற
லாம்?

கொழும்பு - 6. என். மனோகரன்

உரும்பராயில் ஆர். கிருஷ்
ணசாமி என்பவர் இதில் நிபு
ணர். இலங்கையில் தலைசிறந்த
திராட்சை உற்பத்தியாளர்.
சகல நுட்பங்களும் தெரிந்தவர்.
மேலே சொன்ன முகவரியுடன்
கோப்பாய் வீதி எனச் சேர்த்து
எழுதி அல்லது நேரில் சந்தித்து
விவரம் அறியலாம்.

★ பிரபல சிங் கள் நடிகரீ
காமினி பொன்சேகா இந்
திய இந்தி, தமிழ்ச் சினிமாப்
படங்களை எதிர்த்து இயக்கம்
நடத்தப் போகின்றாராமே, இது
பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம்
என்ன?

வேலை. த. அரியகுட்டி

இந்த இயக்கத்தை நாம்
வகுப்புவாத ரீதியில் நோக்கக்
கூடாது. இதையே நாம் இலக்கிய
இயக்கமாகக் கடந்த ஆண்டில்
நடத்தி வெற்றி பெற்றுள்ளோம். இறக்குமதிச் சினிமாப்
படங்கள் நமது நாட்டின் கலைகளை சிரமிந்து போய்விட்டன.
நமது நாட்டில் சினிமாப்
படங்கள் வளர வேண்டுமாக இருந்தால் இந்த இயக்கத்தில்
தமிழ் நடிகர்கள் அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து இயங்க வேண்டும் என்பதே நமது கருத்து.

★ காரீல் மார்க்ஸின் மூலத
ஏம் தமிழில் மொழிபெயர்க
கப்பட்டுள்ளதா?

திருமலை. ஜி. தவநேசன்

நான் றிந்தவரை மூலதனம்
பகுதி பகுதியாகத்தான் மொழி
பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, தமிழில் முழு நாலாக இன்னும் மொழி
பெயர்க்கப்படவில்லை;

★ பத்திரிகைகள் வெளியிடும்
ஆயுள் சந்தா என்றால் என்ன?

முதூர். கே. நம்பியுரோரன்

பத்திரிகையின் ஆயுளா க
அது தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில்
கணிக்கப்படுவது.

★ குழுதத்தில் அரசாவின் பதில்
கள் எப்படி?

கொழும்பு-2 த. தெய்வேந்திரம்

நான் விரும்பிப் படிக்கும்
பகுதி. சில பதில்கள் அருமை;
உதாரணமாக திரு. கி. வா. ஜாவின் பணி என்ன என்ற
கேள்விக்குப் பதில்: திருப்பணி:

★ ஏபிரகாம் கோவூர் இந்தியா
போய்ச் சாதித்தது என்ன?
மன்னார். எஸ். மகேந்திரன்

முடக் கொள்கைகளை மூல
தனமாக வைத்துப் பாமர மக்
களைச் சுரண்டி வந்த திருக்கூட்ட
த்துக்கு ஒர் அதிர்ச்சி வைத்தியம்
செய்யப்பட்டது, முதல் வெற்றி. உண்மைப் பகுத்தறிவு
வாதிகளின் குரலை ஒங்கி ஒவிக்கச் செய்தது இரண்டாவது
வெற்றி. தம்மைக் கடவுள் அவதாரங்கள் எனச் செப்படி
வித்தை காட்டிய தேவகுமாரர்
களின் சுய ரூபத்தைத் தோலு
ரித்துக் காட்டியது மூன்றாவது
வெற்றி. அவருக்கு இந்தியா
வர விலா வழங்கக் கூடாது
என இந்தியா அரசாங்கத்துக்கு

மடாதிபதிகள் மனுக கொடுக்க வைத்தது நான்காவது வெற்றி.

மொத்தத்தில் கோழுரின் இந்தியப் பயணம் பெரும் பர பரப்பையும் ஆக்கபூர்வமான பகுத்தறிவுச் சிந்தனையையும் வளர்த்துள்ளது என்ற கூற வேண்டும்.

★ ரஸ்ய மிக-25 விமானம் ஜப்பானில் இறங்கியது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கோப்பாய். ஆர். ரஞ்சன்

சர்வதேசச் சட்டத்தை மீறிய அடாத செயல் இது. ஜப்பான் — அமெரிக்கக் கூட்டுச் சதியின் கேவலமான வெளிப்பாடு. ஏரிபொருள் இல்லாமல் தரை இறங்கியது அந்த விமானம் என்பது ரஸ்யப் பகுதியின் கருத்து. அப்படியான மிக விமானத்தின் தொழில் நுட்பத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக அமெரிக்கா கையாண்ட தந்திரத்தில் ஜப்பான் தனது தேசிய கெளரவுத்தையும் பாராமல் கிக்கிக் கொண்டுள்ளது.

விமானம் தரை இறங்கியதும் விமானி துப்பாக்கியால் தண்ணை நெருங்கியவர்களைப் பயமுறுத்த மேல் நோக்கிச் சுட்டுள்ளார். விமானத்தை பாதுகாக்க வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளார். அவரை ரஸ்யப் பிரதிநிதிகளின் பார்வைக்குக் காட்டும்போது அவர் போதையூட்டப்பட்டவராகக் காட்சி தந்துள்ளார். மொத்தத்தில் மிக விமானத்தின் சிறப்பு நுட்பத்தை அறியவே இந்தச் சந்தர்ப்பம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இதற்கு ஜப்பான் ஒரு காலத்தில் விலை கொடுத்தேயாக வேண்டும்.

★ த. ஜான்கிராமன் நாவலான் ‘அம்மா வந்தான்’

நாவலைப் பற்றிய உங்களது கருத்து என்ன?

குருநாகல். ஆர். சந்திரமோகன்

நல்ல நாவல்களில் ஒன்று. அனால் எனக்குப் பிடித்த நாவல் ‘மோகமுள்’ அடுத்து ‘மரப் பக்’ அம்மா வந்தாள் மன்னர் ‘வீக்னி’யில் தொடராக ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளது. இதே நாவலை இந்த ஆண்டு ‘சோமனாதுடி’ என்ற கண்ணடப்படத்தை டெராக்ட் செய்து இந்தியப் பரிசு பெற்றுக் கொண்ட கருத்து என்பவர் தமிழில் சினிமாப்படமாகத் தயாரிக்கப் போகின்றார் என்பது புதுச்செய்தி.

★ கம்யூனிசம் பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்குக.

கழிப்புரம். கே. ராஜரத்தினம்

‘கம்யூனிஸம் என்பது இசைபாடும் எதிர்காலத்தை நோக்கிய அணிவகுப்பு’ பிரெஞ்சுக்கவினார் ஓயியி அரகான் இப்படிச் சொல்லியுள்ளார்.

★ நான் சிறந்த சிறுக்கை எழுத்தாளராக வர ஆசைப்படுகின்றேன். உங்களது ஆலோசனை?

மானிப்பாய். எஸ். தவேந்திரன் எழுதுங்கள்.

★ நீங்கள் மல்லிகை ஆரம்பித்ததின் பின்னர் மலையகத்துக்கு வரவில்லையே ஏன்?

பதுணை. ஆர். செல்வராஜா

பல நெருங்கிய இலக்கியநாஸ்பர்கள் மலையகத்தில் எனக்கும் மல்லிகைக்கும் இருக்கின்றனர். வர வெகு ஆவல். ஆனால் சந்தர்ப்பம் சரிப்பட்டு வரவில்லை. கூடிய சீக்கிரம் உங்களையெல்லாம் நேரில் சந்திக்க முயல்கிறேன்:

வானி

October 1920

வானி நேர்வாய்கள் நூல்கள்

வானியின் சமீபத்திரகாலை

சாம்பிள்சு சாமான்

வகைகளுக்கு

அழுப் பொருட்

சாதனங்களுக்கு

VEGETARIAN HOTEL

வட்டப் பாலைப்

CYANON TOURIST BOARD

பொருட் களுக்கு

தற்மான புதையிலுக்கு

பிரைந்தூ ஸ்ரோரஸ்

37, பிரதான விதி.

உத்தோட்டை.

கணக்கு : 81088, 8208
சபை : "PRESENT VINES".

Registered as a Newspaper in Sri Lanka.

GREENLANDS

கிழமை புதுப்பு

குக்கிள்லை

Is

The Only
VEGETARIAN HOTEL

Approved by the
CEYLON TOURIST BOARD

unique
for
Purity Taste
&
Quality
Vegetarian Menu

Visit குக்கிள்லை மலை

Greenlands Hotel Limited.

3A, Shrubbery Gardens,
Colombo-4

Phone : 81986, 85598
Grams : "GREENLANDS"

234 A, காவேசன்தெரை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் வெளி
விஷப்பவருமான் டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை கட்டுக்கலூடன் யாழ்ப்பாணம்
ஸ்ரீ லங்கா அரசுக்கத்திலும் அட்டை ஸா. மாநாச பல நோக்குக் கூடுறைச் சமூக கூட்டுறை அதே
கத்திலும் அக்கிடப்பெற்றது. Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org